14

PREMIS
D'ARQUITECTURA
DE LES COMARQUES
DE GIRONA 2011

COACGIRONA

ÍNDEX

EL JURAT 04 Acta i impressions

OBRES PREMIADES

06 **EDIFICI DE SERVEIS ADMINISTRATIUS DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA A L'ILLA DE L'ANTIC HOSPITAL DE STA. CATERINA DE GIRONA. GIRONA**
Josep Fuses i Joan M Viader, arquitectes

07 **RESTAURACIÓ DEL PARATGE DE TUDELA AL PARC DE CAP DE CREUS. CADAQUÉS**
EMF - Martí Franch, arquitecte del paisatge i J/T Adèvol i Associats SL - Ton Ardèvol, mestre d'obres

08 **PAVIMENTACIÓ DE LA PUJADA DE CAN BARRIS. MAÇANET DE CABRENYS**
Lluís Rodeja i Lídia Parada, arquitectes

MENCIONS ESPECIALS

09 **MOSQUES. TEMPS DE FLORS 2010. GIRONA**
Olga Gutiérrez, Raquel Carnero, Laia Núñez i Alejandra Liébana, arquitectes

10 **REHABILITACIÓ DE L'ACCÉS I ASCENSOR D'UN HABITATGE PLURIFAMILIAR. GIRONA**
Iban Roca, arquitecte

11 **HABITATGE UNIFAMILIAR I ANNEX A PONTÓS. PONTÓS**
Quim Rosell i Natàlia Bernàrdez, arquitectes

OBRES FINALISTES

12 **EL PARC DE LES AIGÜES I LA URBANITZACIÓ D'UN NOU BARRI A FIGUERES, LES HORTES DE VILABERTRAN. FIGUERES**
Michele Orliac i Miquel Batlle, arquitectes

13 **BALL DE BASTONS. GIRONA**
Miquel Macaya, Guayarmina Rijo, Juanfra Acosta, Jorge Romero, arquitectes
Sergio Gomez i Noemí Montes, arquitectes tècnics

14 **NOU EDIFICI DE LLORET DE MAR "CASA DE LA CULTURA". LLORET DE MAR**
Daniel Àngel Mòdol Deltell, arquitecte

15 **CEIP ANNEXA – JOAN PUIGBERT. GIRONA**
Josep Miàs, arquitecte

16 **HABITATGE UNIFAMILIAR ENTRE MITGERES. PUIGCERDÀ**
Jordi Roldan i Crisant Romans, arquitectes

17 **CABANYA DE CAN LLUCI. MAIÀ DE MONTCAL**
Pere Llimargas i Mireia Torras, arquitectes

18 **CONSTRUCCIÓ D'UNA PISCINA I PAVIMENTACIÓ D'ESPAI EXTERIOR. FONTCOBERTA**
Daniel Mallarach, arquitecte

19 **S'ESCAPEN. GIRONA**
Pere Fina, Albert Bosch i Ma Clara Riera, arquitectes

20 **HABITATGE UNIFAMILIAR A BESCANÓ. BESCANÓ**
Josep Ferrando, arquitecte

21 **MUR – HORT. TEMPS DE FLORS 2010. GIRONA**
Laura Camprubí, ambientòloga paisatgista. Luz Luque, Gabriela Garcia, Biel Horrach, arquitectes paisatgistes. Pedro del Ponte i Jordi Soler, arquitectes. Antonio Zamora, arquitecte paisatgista

22 **PAVELLÓ MUNICIPAL D'ESPORTS. OLOT**
Baena Casamor Arquitectes BCQ, SLP

23 **CASA. RIPOLL**
Joan Puigcorbé, arquitecte

24 **ESCOLA LES FALGUERES. FOGARS DE LA SELVA**
Xavier Gràcia i Imanol Montero, arquitectes

25 **REFORMA INTERIOR D'HABITATGE. GIRONA**
Iban Roca, arquitecte

26 **BIBLIOTECA DEL CAMPUS UNIVERSITARI DE MONTILIVI. GIRONA**
Javier San José, arquitecte

27 **CENTRE D'EMPRESES GIROEMPRÈN. PARC CIENTÍFIC I TECNOLÒGIC DE GIRONA. GIRONA**
Bosch-Tarrús arquitectes SCP

28 **CASA A POCAFARINA. LES PRESES**
Jordi Hidalgo, arquitecte i Daniela Hartmann, interiorista

29 **37 HABITATGES DOTACIONALS DE LLOGUER I 2 LOCALS AL SECTOR SUD-OEST DE LES PRESES. LES PRESES**
Josep Pla i Xavier Cornejo, arquitectes

30 **MOWGLI'S HOUSE. PORQUERES**
Ricard Turon, arquitecte

JURAT DE LA CULTURA 32 Presentació, el jurat, premi Jurat de la Cultura i impressions generals

EL JURAT

PRESIDENTA
CARME PINÒS DESPLAT

VOCALS
RAMON MARIA PUIG ANDREU
CARLOS PUENTE FERNÁNDEZ
JAUME BLANCAFORT SANSÓ

SECRETARI SENSE VOT
JOAN FALGUERAS FONT

L'ACTA

Reunits a Girona, els dies 18 i 19 de febrer de 2011, a la seu de la Demarcació de Girona del Col·legi d'Arquitectes de Catalunya (Edifici Pia Almoina, plaça de la Catedral, núm. 8. Girona), els membres del Jurat que atorga els Premis d'Arquitectura de les Comarques de Girona, els senyors:
Carme Pinòs Desplat, presidenta
Ramon Maria Puig Andreu
Carlos Puente Fernández
Jaume Blancafort Sansó
Joan Falgueras Font, actuant com a secretari sense vot

Una vegada revisades i estudiades la totalitat de les setanta-vuit propostes presentades en una única modalitat: Arquitectura

Acorden establir tres fases de selecció:
- Primera fase d'obres seleccionades
- Segona fase d'obres de menció especial
- Tercera fase d'obres premiades, en el marc de la qual es concediran: tres premis en la única modelitat d'Arquitectura.

Entre les setanta-vuit obres presentades a la modalitat única d'Arquitectura, han quedat seleccionades 25 obres.

IMPRESSIONS

El jurat emet el següent veredicte: atorgar per unanimitat els tres premis de la catorzana edició dels Premis d'Arquitectura de les Comarques de Girona a les següents obres:

EDIFICI DE LA GENERALITAT A L'ILLA DE L'ANTIC SANTA CATERINA (GIRONA)
L'edifici afronta amb èxit el veïnatge i l'articulació respecte de l'arquitectura preexistent de l'antic Hospital, el qual és objecte d'una acurada restauració i, especialment, d'una rehabilitació que l'allibera d'afegits estranys.

L'ampliació es formalitza amb una arquitectura complexa, tant per la composició dels diferents volums i els espais buits com per la diferent resolució de cadascuna de les façanes segons les diferents situacions urbanes en què es troben. A la vegada, però, el tractament contingut, quasi abstracte, tant material com cromàtic, li confereix una percepció d'unitat.

L'edifici, tot i ser una peça arquitectònica remarcable, s'insereix amb naturalitat en la trama urbana tot potenciant amb la seva presència l'entorn ciutadà.

RESTAURACIÓ DEL PARATGE DE TUDELA AL PARC DE CAP DE CREUS (CADAQUÉS)
En un moment en què allò habitual és la incontinència arquitectònica, l'exercici de modèstia del projecte de Cap de Creus resulta exemplar; tot superant la temptació de limitar-se a ser solament un més en la llarga nòmina de refinats exercicis minimalistes de land art de costum, es converteix en paradigma d'una possible via d'actuació a la castigada costa del Mediterrani.

Perquè quan s'arriba tard, el conegut consell ruskinià de "si pots, no construeixis" es podria transformar en "si cal i pots, esborra qualsevol empremta d'allò construït".

PAVIMENTACIÓ 'PUJADA DE CAN BARRIS' (MAÇANET DE CABRENYS)
Valorem la delicadesa i l'enginy de la solució adoptada. La considerem un bon exemple de com, a vegades, intervenint poc es poden aconseguir un grans resultats. En aquest cas, la nova intervenció ha revalorat l'antiga fusionant-s'hi completament. És també destacable la manera en què el projecte incorpora el so de l'aigua per tal de configurar l'espai. Podem dir que la intervenció converteix el lloc en un petit poema.

El jurat proposa atorgar tres mencions a les següents obres:

'MOSQUES' TEMPS DE FLORS 2010 (GIRONA)
Valorem la manera en què aquesta intervenció és conscient que la percepció de l'espai no és només visual; que jugar amb el so, amb la percepció de moviments que pot provocar una brisa... pot convertir l'espai en un lloc de sensacions que mai percebrem de la mateixa manera.

REHABILITACIÓ DE L'ACCÉS I ASCENSOR D'UN HABITATGE PLURIFAMILIAR (GIRONA)
Aquesta intervenció de neteja té la capacitat de construir una arquitectura a partir d'un mini encàrrec i aconsegueix generar un nou espai que aporta una millora funcional i ambiental als seus usuaris.

HABITATGE UNIFAMILIAR I ANNEX A PONTÓS (PONTÓS)
Quan la normativa municipal ens obliga a fer revisions de l'arquitectura tradicional, s'agraeix la capacitat de realitzar habitatge contemporani que, tot responent a una complexitat programàtica, s'integra amb encert en el medi.

OBRES PREMIADES

MENCIONS ESPECIALS

OBRES FINALISTES

OBRA PREMIADA

EDIFICI DE SERVEIS ADMINISTRATIUS DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA A L'ILLA DE L'ANTIC HOSPITAL DE STA. CATERINA DE GIRONA

UBICACIÓ
Pompeu Fabra, plaça de l'hospital i Joan Maragall. Girona

AUTORS
Josep Fuses, arquitecte
Joan M Viader, arquitecte

PROMOTOR
Generalitat de Catalunya

CONSTRUCCIÓ
Dragados SA

COL·LABORADORS
Blàzquez-Guanter - arquitectes, estructura
TCA (Briz-Fumadó, arquitectes), instal·lacions
David Marés i Amaya Arizmendi, arquitectes

FOTÒGRAF
Duccio Malagamba

PLANTA

El nou edifici és un marc abstracte que posa en valor l'edifici de l'antic hospital i s'entén com una ampliació de l'existent, més que una edificació aïllada. Té una geometria simple construïda a partir de la trama urbana veïna.

L'edifici històric es rehabilita tot alliberant-lo dels cossos afegits que alteraven notablement la seva tipologia original, com ara el cos del s. XIX, que emmascarava l'absis de la capella, o el del s. XX, a la cantonada sud-est. Es restauren elements molt significatius com la façana de Pompeu Fabra, els esgrafiats noucentistes del pati de les magnòlies o els arrambadors ceràmics barrocs de la planta primera, antigues sales de l'Hospital.

Una plaça interior i un conjunt de passos coberts potencien el caràcter exclusiu per a vianants de tot el conjunt i la seva permeabilitat cap a la ciutat. També es potencien formalment les dues entrades principals a la plaça interior, així com els espais històrics singulars: la capella neoclàssica, que queda lliure de cossos afegits, i les restes de la muralla, avui enterrada, que marca un límit entre la Gran Via i els jardins de darrere l'hospital.

La planta semisoterrani prevista a les bases es converteix en una planta diàfana al nivell de la plaça interior, ja que se soterra 1,50 m sota rasant, fet que permet fer aparèixer la muralla del s. XVII.

El disseny general de l'edifici integra criteris d'estalvi energètic tot optant per aquells més senzills i eficaços en relació amb el seu manteniment: patis interiors, ventilació creuada natural, proteccions solars estàtiques i viseres.

S'han construït uns aparcaments sota les places Pompeu Fabra i Hospital i sota l'edifici nou i s'han redissenyat les seccions viàries i les pavimentacions d'aquestes places i del carrer Joan Maragall per tal de prioritzar l'espai per als vianants.

OBRA PREMIADA

PROJECTE DE RESTAURACIÓ DEL PARATGE DE TUDELA-CULIP (CLUB MED) AL PARC NATURAL DE CAP DE CREUS

UBICACIÓ
Paratge Tudela- Culip-Cap de Creus

AUTORS
EMF-Martí Franch, arquitecte del paisatge
J/T Ardévol i Associats SL, Ton Ardévol, mestre d'obres

PROMOTOR
Departament de Medi Ambient de la Generalitat de Catalunya. Gestora de runes de la construcció SA /MMAMRM

CONSTRUCCIÓ
Control DEMETER

COL·LABORADORS
Col·laboradors EMF: M. Bianchi, M. Batalla, A. Àlvarez, G. Batllori, C. Gòmez, A. Lòpez, L. Ochoa, E. Rivers, M. Solé, C. Paumier

Col·laboradors Ardévol: R. Àlvarez, C. Carmona

Flora exòtica Invasora: Maria Guirado

FOTÒGRAFS
Martí Franch, Pau Ardévol i Esteve Bosch

PLANTA PROPOSTA

El projecte estableix cinc eixos d'intervenció:
1. Extracció de la flora exòtica invasora (FEI), majoritàriament *Carpobrotus edulis* i *Gazania sp.*, i d'altres plantes que, plantades al Club, s'han dispersat tot desplaçant la flora autòctona fins a ocupar una superfície equivalent a 21 ha en una àrea aproximada de 90 ha.

2. Fer un enderroc, pel sistema de la desconstrucció selectiva per àmbits, de les 430 edificacions existents i del gruix del sistema viari derivat, que ocupa una superfície aproximada de 6 ha urbanitzades i 1,2 ha edificades.

3. Gestionar de manera paradigmàtica els 42.000 m3 de residus de la construcció resultant. Es va classificar i reciclar gairebé el 100% dels materials resultants per tal de minimitzar el transport i les emissions de CO2.

4. Refer l'orografia i els drenatges naturals del territori per tal de restablir els intercanvis de fluxos i sediments originals entre la terra i el mar tot restaurant les dinàmiques i els ecosistemes originals.
· Recuperació de la platja Gran Sala del Pla de Tudela tot desmantellant els dos vials que fraccionen l'espai i conformant un nou vial al rereplatja.
· Restitució orogràfica dels equipaments centrals (restaurant, amfiteatre i piscina), restauració dels cràters resultants de l'edificació i recuperació dels tàlvegs i els drenatges originals.

5. Projecte de l'ús públic que destil·la els valors inherents del lloc: l'aspror i la nuesa de la roca, la diversitat dels afloraments i les formacions geològiques, les visuals, l'exposició al vent i la magnificència del mar a partir de 3 línies d'actuació:
5.1. Ordenació i jerarquització de les vies::
· Vial principal (2 km), que vertebra la descoberta del paratge i s'estableix sobre la vialitat ja consolidada. Es redueix la secció de 7-4 metres a 3 m. Es regularitzen els diferents tractaments amb una pavimentació homogènia d'asfalt encintat i es refan 260 ml del seu recorregut per tal d'alliberar la platja, coneguda com la Gran Sala.
· Vialitat secundària, que condueix als miradors principals. / Vialiat terciària sense materialitat, que condueix a la xarxa de miradors secundaris, en espais sensibles. / Xarxa d'itineraris circulars. / La xarxa reurbanizada és la base d'una sèrie d'itineraris circulars de curta, mitjana i llarga distància.
5.2. Xarxa de miradors que revaloritzen les visuals principals vers el paratge, així com els enclavaments amb singularitats geològiques o paisatgístiques.
5.3. Identificació de les roques-animal mitjançant la col·locació de faristols d'acer que "esbossen" una silueta que el visitant ha d'identificar mitjançant un joc de percepció que se li proposa tot reproduint l'exemple de nens, mariners i pintors.

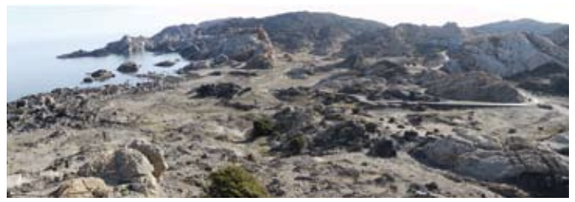

OBRA PREMIADA

PAVIMENTACIÓ DE LA PUJADA DE CAN BARRIS

UBICACIÓ
Pujada de Can Barris.
Maçanet de Cabrenys

AUTORS
Lluís Rodeja, arquitecte
Lídia Parada, arquitecta

PROMOTOR
Ajuntament de Maçanet de Cabrenys

CONSTRUCCIÓ
Argon Informàtica SA

COL·LABORADORS
Jordi Rimblas, arquitecte tècnic
Dolors Torrentà, arquitecta tècnica
Emiliano Di Marchi, arquitecte,
Mercè Cabanas, coordinació
Quim Lleona, brigada municipal

FOTÒGRAF
Lluís Rodeja

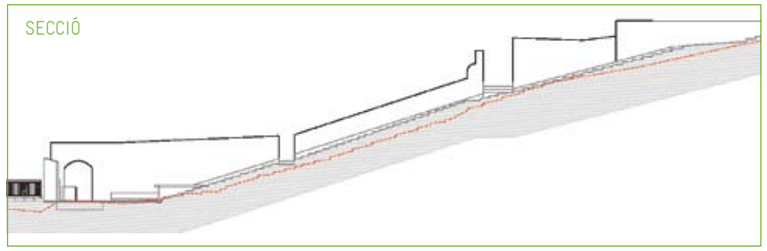

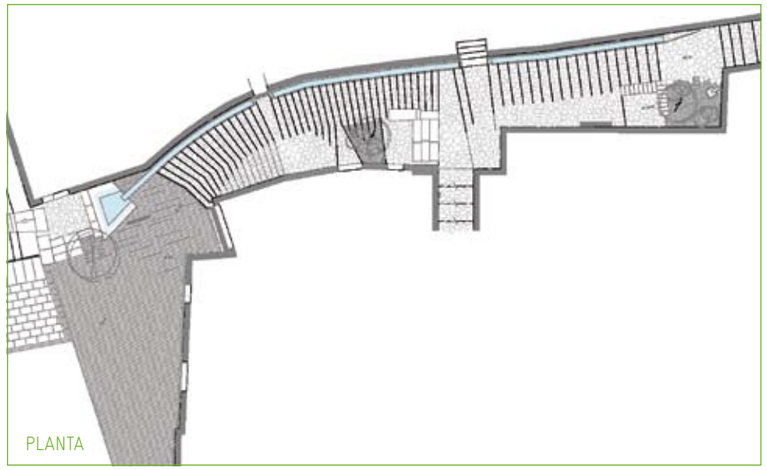

A la part nord del nucli emmurallat del castell no s'havia realitzat cap intervenció des del 1936, en què es va eixamplar el corriol de la pujada de Can Barris.

Ens trobem amb un espai de fora muralla amb una longitud d'uns 41 metres i un desnivell del 30%. La part més baixa, que es troba en una situació obaga que afavoreix les gelades durant l'hivern, estava pavimentada amb un empedrat en forma d'escala-rampa irregular. La part més alta es trobava sense pavimentar, amb el mateix sauló de gres del terreny, ple de rocs. Els serveis en aquesta zona eren inexistents.

Aquest tram és un dels accessos utilitzats per visitar el nucli històric i les hortes de l'entorn. Connecta l'aparcament de l'oficina de turisme (punt d'arribada amb vehicle al nucli de la vila), amb la plaça de l'Església, la façana nord de l'antic recinte emmurallat i els serveis i habitatges situats a la part nord del nucli. Es tracta d'un recorregut fora muralla que transcorre per davant dels horts de la part nord de la vila.

L'aigua, provinent del massís de les Salines, és present al nucli a causa de l'existència d'una comunitat de regants que, tot aprofitant-ne l'abundància i la regularitat, la distribueix pels diferents horts del nucli. L'aigua recorre carrers i travessa finques i edificacions particulars per arribar a tots els racons. El soroll de recs i rieres hi és present durant tot l'any. Es vol potenciar aquest referent del municipi tot recreant-lo a través de la canal i de la bassa situades al lateral nord de la pujada.

El projecte planteja:
1. Mantenir la imatge de la pedra i l'herba preexistents tot recuperant el material i tornant-lo a col·locar disposat de nou per facilitar la caminada i permetre el creixement espontani de l'herba.
2. Incorporar l'aigua i l'acer amb la formació d'un rec al lateral nord.
3. Millorar el recorregut del camí i l'accés a la plaça de l'Església mitjançant una escala en contacte amb la canal de rec, que es va suavitzant i transformant en la rampa preexistent a mida que s'allunya d'aquest límit.
4. Crear espais de descans sota l'ombra de la vegetació i els edificis.
5. Adequar les infrastructures amb la instal·lació de xarxes de sanejament, plujanes, aigua sanitària, gas, electricitat i enllumenat públic soterrat.

L'herba, el rec, la bassa i la pedra evoquen els camins d'horta de l'entorn.

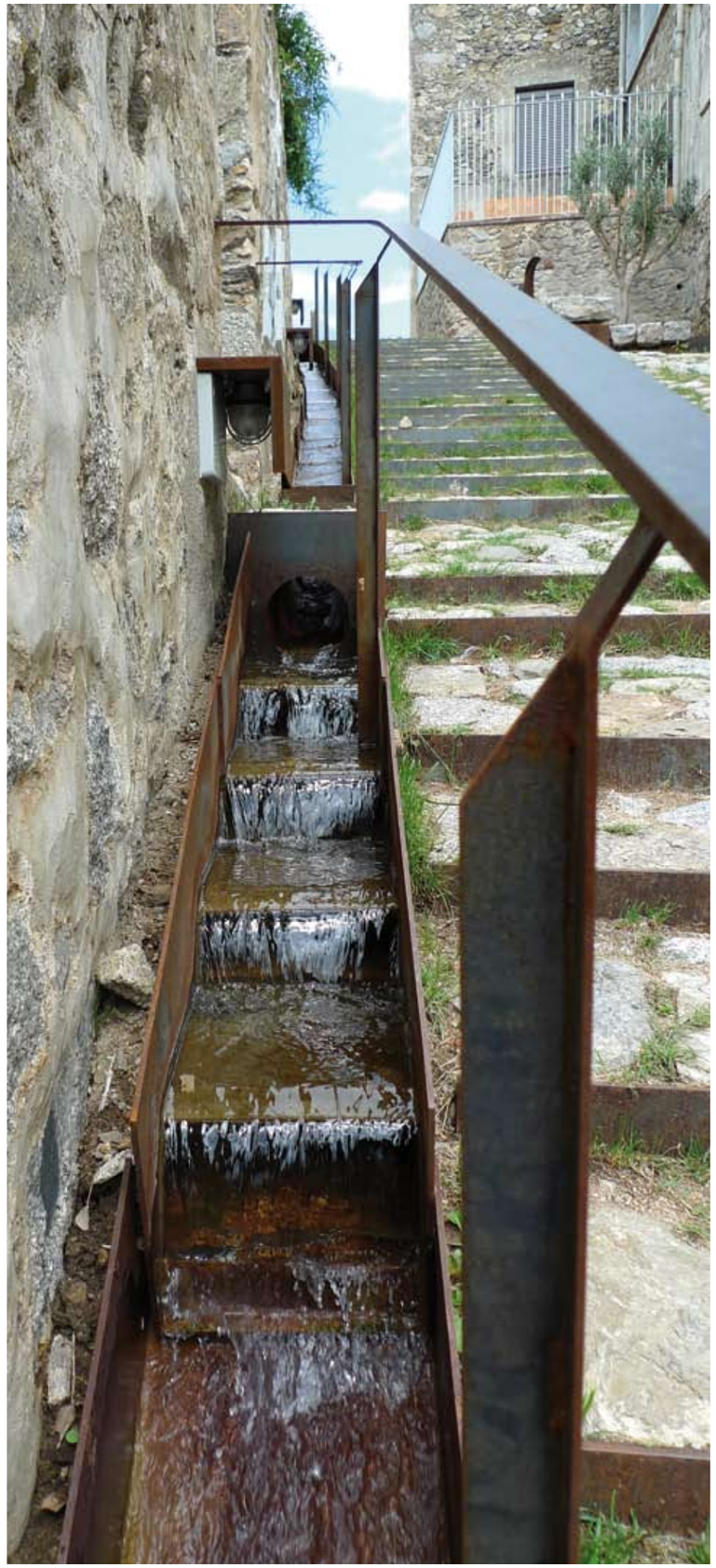

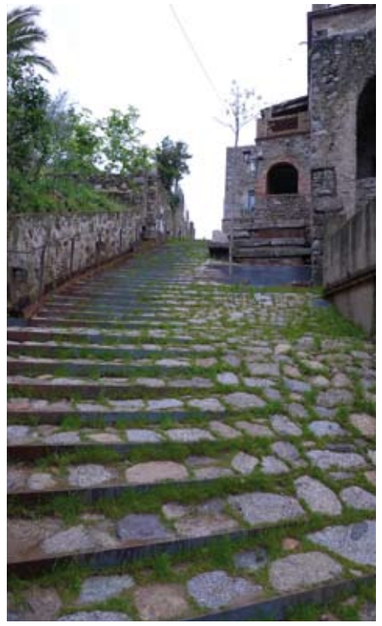

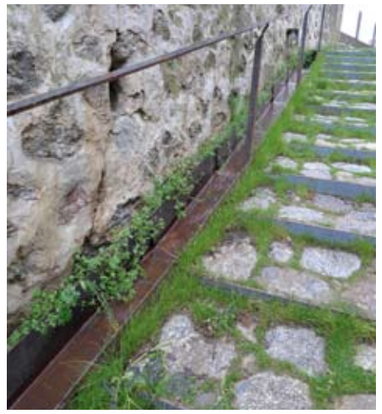

MENCIÓ ESPECIAL

MOSQUES. TEMPS DE FLORS 2010

UBICACIÓ
Jardins Alemanys.
Passeig Arqueològic de Girona

AUTORS
Olga Gutiérrez, arquitecta
Raquel Carnero, arquitecta
Laia Núñez, arquitecta
Alejandra Liébana, arquitecta

PROMOTOR
Ajuntament de Girona

CONSTRUCCIÓ
Ajuntament de Girona

COL·LABORADORA
Constanza Torio, muntatge

FOTÒGRAFS
Olga Gutiérrez
Raquel Carnero
Laia Núñez
Alejandra Liébana

La instal·lació per a la mostra de Temps de Flors, té lloc al jardí de l'inici del passeig Arqueològic. Es tracta d'un espai ampli, d'uns 700 m^2 aproximadament, amb límits molt definits: el passeig, les Sarraïnes i el gran balcó que dóna a la plaça dels Jurats. Uns grans arbres, una font central que refresca l'ambient i al fons l'església de Sant Feliu.

Es vol construir un espai màgic on es pugui escoltar la "música del vent", on el temps s'aturi; un miratge que absorbeixi les formes del lloc tot transformant-se en llum, música i moviment.

Segons les cròniques medievals, l'any 1285 l'església de Sant Feliu va ser assetjada per les tropes franceses. Del cos de sant Narcís van sortir unes grosses mosques que van provocar la mort entre les tropes franceses i van facilitar la derrota d'aquells que intentaven conquerir la ciutat. Des de llavors, sant Narcís i les seves mosques quedaren lligades a la ciutat de Girona.

Partint d'aquesta llegenda i de la imatge més simple d'una mosca, utilitzem sols picarols i ales metàl·liques per muntar tota la instal·lació. Envaïm l'espai amb el so delicat i el llampegueig de mil mosquetes dansant.

Un racó que ens ofereix un llenguatge diferent, on simplement mirar, escoltar i sentir. Com un nadó que descobreix el món a través d'un simple mòbil, ens deixem sorprendre per una brisa que ens fa adonar del silenci i del moviment de les fulles i recordar sensacions.

MENCIÓ ESPECIAL

REHABILITACIÓ DE L'ACCÉS I L'ASCENSOR D'UN HABITATGE PLURIFAMILIAR

UBICACIÓ
Ferran Agulló 3. Girona

AUTOR
Iban Roca, arquitecte

PROMOTOR
Comunitat de Propietaris Ferran Agulló 3

CONSTRUCCIÓ
Construccions Avilés

FOTÒGRAF
Iban Roca

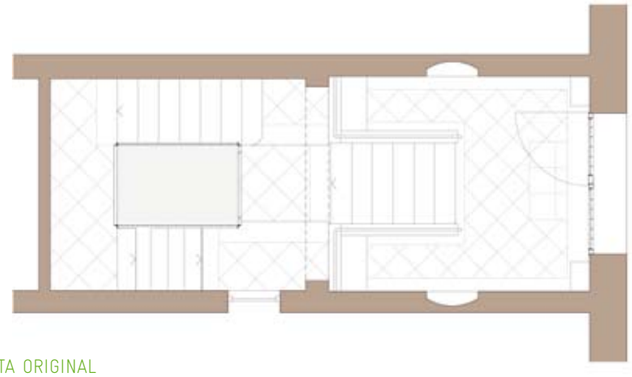

PLANTA ORIGINAL

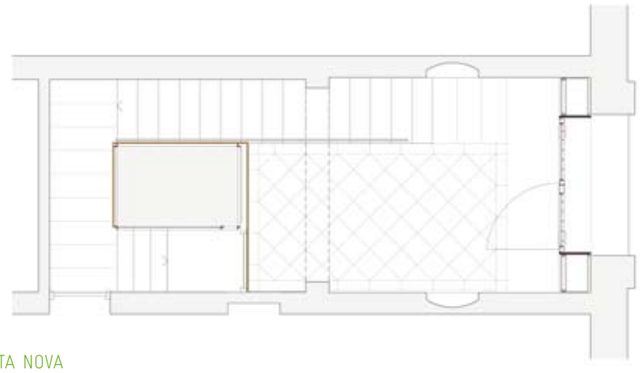

PLANTA NOVA

Rehabilitació de l'accés i l'ascensor d'un bloc d'habitatges en alçada projectat per l'arquitecte Ignasi Bosch l'any 1940.

La premissa bàsica consisteix a dotar de més volum d'aire i, per tant, de sensació d'espai lliure aprofitant la considerable alçada existent.

Tot i les particularitats funcionals del vestíbul i els accessos que s'havien de solucionar, la unificació de materials i colors en l'actuació permeten que es contempli l'espai en un sol envolvent.

Es deslliuren les parets de qualsevol ornamentació no original i s'intenta recuperar la importància dels esgrafiats, els elements d'il·luminació i els paviments originals sense que això desvirtuï l'essència del projecte.

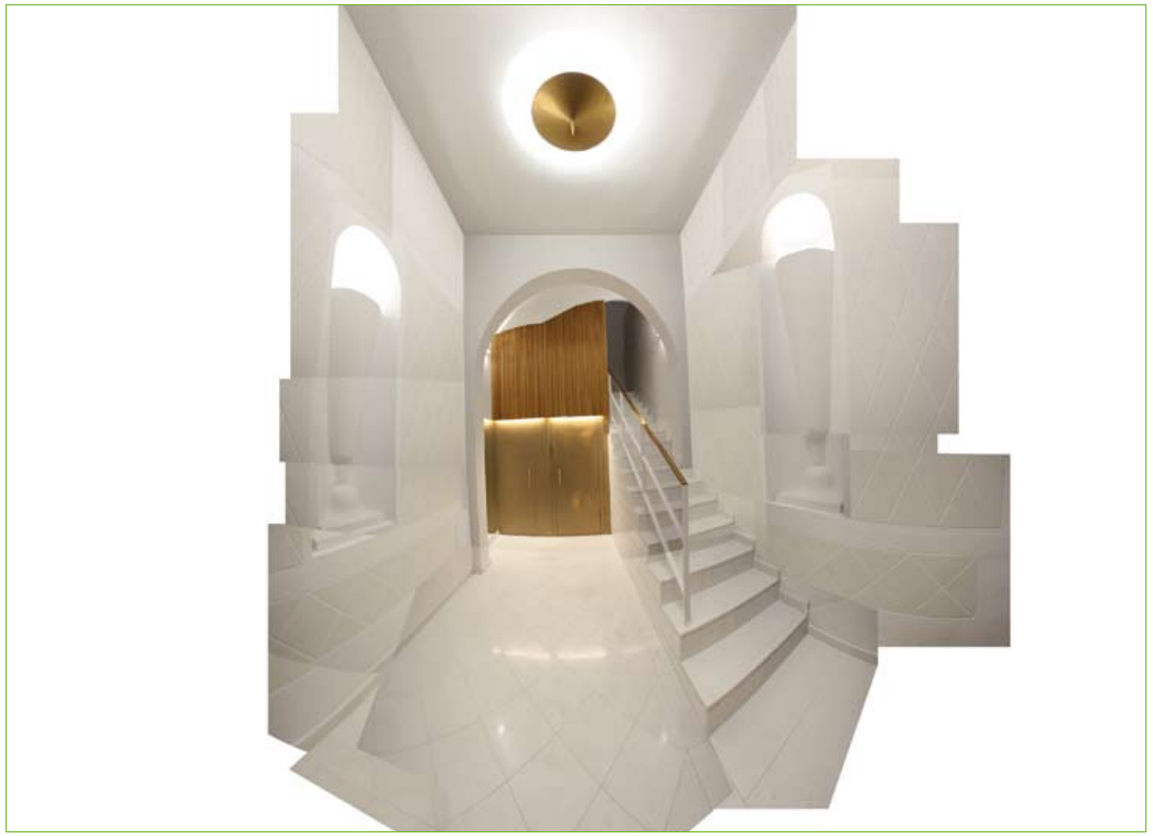

MENCIÓ ESPECIAL

HABITATGE UNIFAMILIAR I ANNEX A PONTÒS

UBICACIÓ
Rec 7. Pontós

AUTORS
Quim Rossell, arquitecte
Natàlia Bernàrdez, arquitecta

PROMOTORS
Enric Palau
Sílvia Palau
Montse Pomarol
J. Maria Faro

CONSTRUCCIÓ
Constructors d'obres Ayats SL

COL·LABORADORS
Josep Montsunyer, arquitecte tècnic
Ignasi Ribas, arquitecte calculista

FOTÒGRAF
Ramon Pomarol

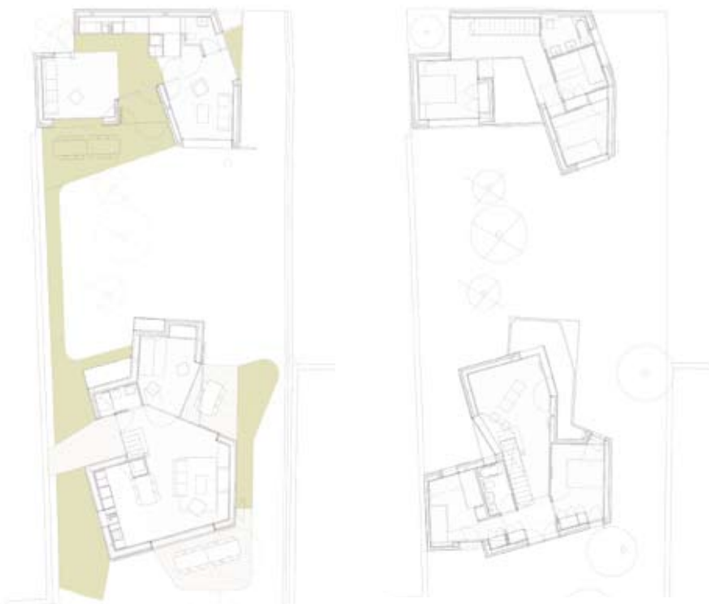

PLANTES

5 ACCIONS
Marcar, dibuixar sobre un paper de terra, és com començar un joc. Surt un nou mapa sobre el terreny, unes ratlles que ordenaran el lloc, hi haurà el dins i el fora, es comença a esbossar i tancar un gran pati d'illa, lloc comú de totes les parcel·les.

Excavar, solcs com trinxeres, forats que s'agafen al terra. Un terreny quedarà atrapat per sempre, un altre serà substituït per formigó i la resta del voltant serà la base informe de l'entorn que quedarà condicionada per la nova construcció. L'habitatge, un illot; l'annex, una península.

La construcció s'alça com un pavelló ingràvid, l'arquitectura busca el cel. Els pilars com agulles que dibuixen línies de força, les creuetes tornen a dibuixar, ara de forma invisible, el plànol de replanteig. L'arquitectura pugna per col·locar-se al seu lloc dins de la parcel·la estreta, llarga i voltada de veïns en cada extrem.

La coberta tracta d'instal·lar-se, i tanca de forma independent als cossos annexes tota l'arquitectura que aixoplugarà dins. Un mantell que es mou amb la tramuntana.

Baixen des de la coberta els cossos fornits que miren arreu i que, fins i tot, cerquen desmuntar la massa de què formen part. L'envolvent és una pell de dues capes, una façana ceràmica ventilada per una escletxa contínua que ressegueix brancals i llinda de cada finestra, una petita troballa en aquest projecte. Per acabar, només es tractà de bastir-hi acabats que de forma natural cusen d'altres històries...

OBRA FINALISTA

EL PARC DE LES AIGÜES I LA URBANITZACIÓ D'UN NOU BARRI A FIGUERES, LES HORTES DE VILABERTRAN

UBICACIÓ
Carrer Costa Brava. Figueres

AUTORS
Michele Orliac, arquitecta
Miquel Batlle, arquitecte

PROMOTOR
Institut Català del Sòl

CONSTRUCCIÓ
Construcciones y Desmontes Marco

COL·LABORADORS
BOMA, estructures
Juanjo Martínez, vegetació
Enigest, enginyeria

FOTÒGRAFS
Lourdes Jansana
Miquel Batlle

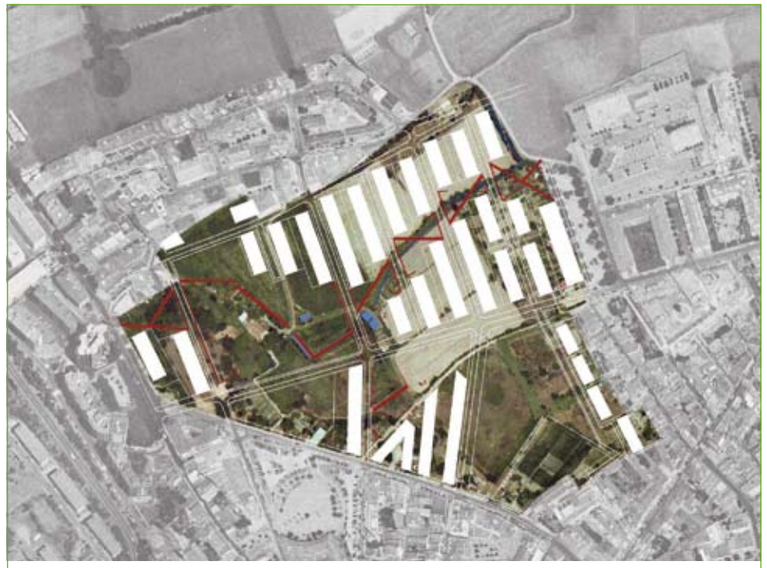

PLANTA

Les hortes de Vilabertran, un antic espai rural a cinc minuts del centre de Figueres, estaven condemnades a desaparèixer.

Abandonades, encara conservaven les traces de la seva organització agrícola: la masia del Mas Torrent, els murs de pedra que delimiten les parcel·les i els camins, la xarxa d'aigua, mines, canals de rec, pous, basses i cisternes, la xarxa de drenatge, les pantalles tallavents de xiprers; els arbres fruiters: noguers, figueres, cirerers; els arbres d'ombra: plàtans, freixes, oms... Un ambient molt particular.

L'Institut Català del Sòl va organitzar un concurs sobre els espais verds d'un projecte urbanístic ja decidit i que no tenia en compte les preexistències.

Vam proposar deformar-lo, de manera que, sense perdre edificabilitat, poguéssim atrapar, amb la superfície disponible per als espais verds, les traces existents més significatives. I amb elles, l'atmosfera del lloc.

No feia falta inventar un parc urbà. El parc ja existia.

Així, es confronten dues realitats: l'ambient rural preexistent i el nou ús urbà. Dues realitats que poden conviure i posar-se en valor mútuament, tot recolzant-se en les seves diferències i en els seus contrastos.

A partir d'aquí, el projecte proposa una mínima intervenció, necessària per adaptar el lloc al nou ús: murs de contenció per suportar els carrers elevats, camins i passarel·les per recórrer les zones humides, llocs d'estada,...

La nova capa superposada havia de ser unitària per no suplantar l'existent. L'ús d'una sola família de formes i materials ens permetia aconseguir aquesta unitat: palplanxes metàl·liques, particularment adaptades al terreny de sorres i llims, configuren tots els elements. Col·locades horitzontalment construeixen camins, passarel·les elevades, bancs i canals; en vertical, murs de contenció i faroles; al doblar-les, fonts i gandules.

Un sol gest que serveix per identificar el que és nou i, sobretot, per ressaltar i valorar el que ja existia.

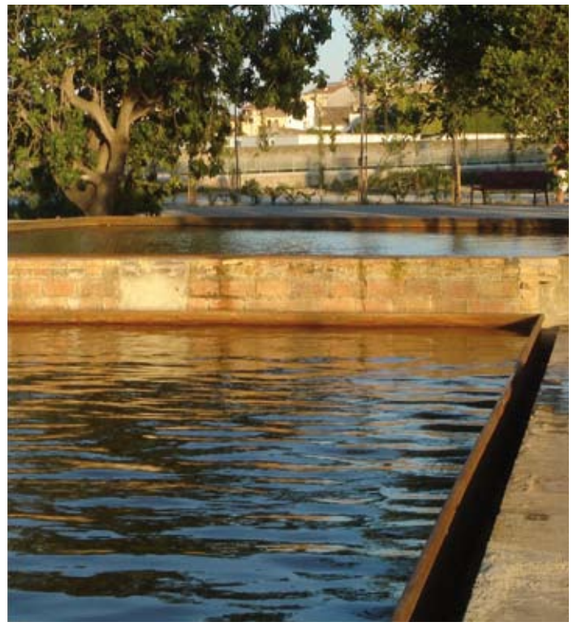

OBRA FINALISTA

BALL DE BASTONS

UBICACIÓ
Manel Cúndaro. Girona

AUTORS
Miquel Macaya, arquitecte
Guayarmina Rijo, arquitecta
Juanfra Acosta, arquitecte
Jorge Romero, arquitecte
Sergio Gómez, arquitecte tècnic
Noemí Montes, arquitecta tècnica

PROMOTOR
Ajuntament de Girona

CONSTRUCCIÓ
Ajuntament de Girona

FOTÒGRAFS
Artur Debat
Guayarmina Rijo

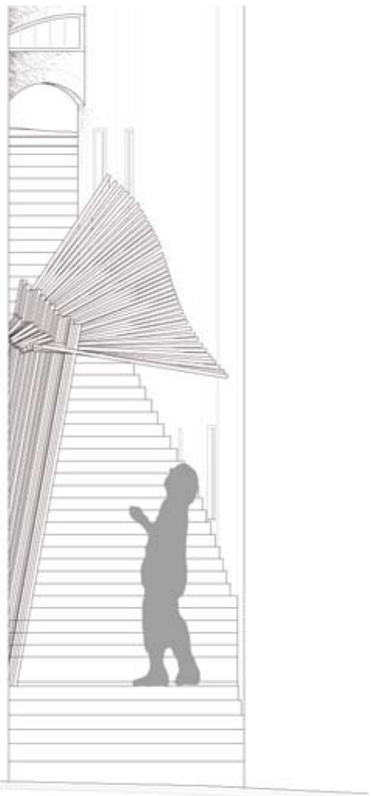

ALÇAT

Fosc, profund, angost... clareja i l'esperança de moviment es reflecteix a través de la llum.
S'inicia el procés.
Les tensions es multipliquen i creen confusió. En el recorregut, espurneigs de color apareixen en l'escena tot fent que la imaginació t'enganyi.
Aquest és el nostre camí a Cúndaro. El guió d'una pel·lícula en un escenari difús amb dimensions variables. Com si fóssim sota terra, ens endinsem en una experiència tan comuna com única, en què es gesta un naixement que necessita la llum per a la seva existència.
Un inici tímid donarà pas posteriorment a una explosió de moviments d'aparença caòtica, però amb un patró ben marcat.
Igual que el bes apassionat dels amants d'una pel·lícula romàntica, l'aparició de la flor es fa esperar.
La flor encara no hi vol participar; sap que quan arribi, tot s'haurà acabat...
Elements externs del lloc queden relegats a un segon pla per tal de potenciar encara més el procés que estem contemplant.
Establir un ritme és prioritari, una successió de fotogrames que creen el llargmetratge i que vertebren la intervenció.
Els extres tenen el mateix protagonisme que l'actriu principal.
Línies, llums, ombres i moviment. Flor.
El so de la claqueta ens condueix a veure l'abstracció d'un procés orgànic.
Imatges velades per diferents tamisos que acceleren o frenen el tempo, que condicionen els moviments tot pertorbant la percepció de l'espectador; aquestes són les sensacions que podem experimentar en travessar aquest ball de bastons.
El final s'apropa i, a punt d'abandonar la butaca, la flor s'obre al sol. Desitja que el temps s'aturi, perd la noció que el seu moment és efímer; però no ho farà, el procés segueix mentre ella repeteix...

"Torna-la a tocar, Sam"

OBRA FINALISTA

NOU EDIFICI DE LLORET DE MAR "CASA DE LA CULTURA"

UBICACIÓ
Plaça Pere Torrent s/n. Lloret de Mar

AUTORS
Daniel Àngel Mòdol, arquitecte

PROMOTOR
Ajuntament de Lloret de Mar

CONSTRUCCIÓ
Acciona S.A

FOTÒGRAF
Daniel Àngel Mòdol

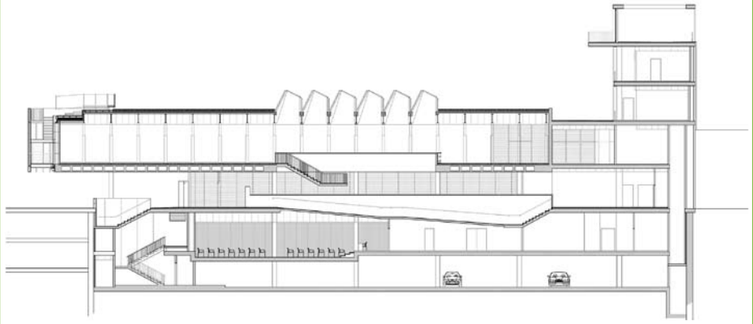

SECCIÓ

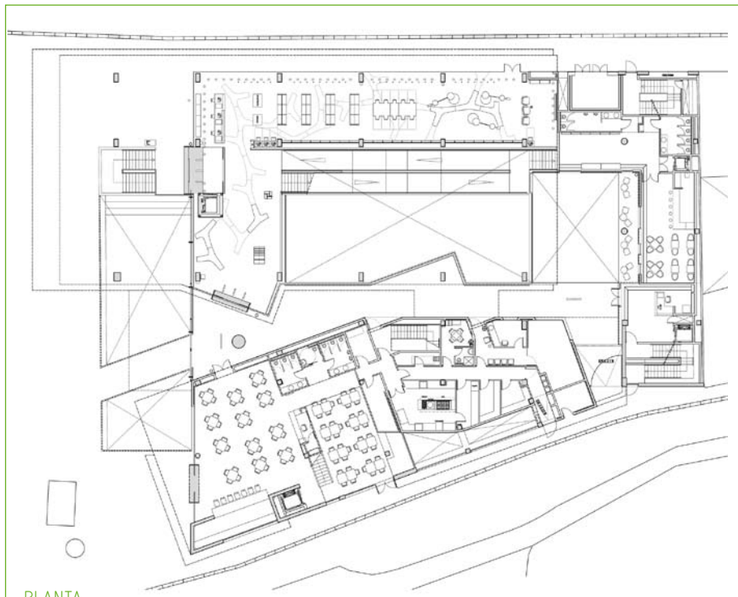

PLANTA

MEMÒRIA JUSTIFICATIVA
La volumetria combina l'evidència de la cara que dóna a la plaça Pere Torrent amb la significació de cadascun dels edificis des de l'exterior. L'ordre i la posició dels edificis, que s'eleven cap al nord-oest, responen, per una banda, al criteri d'orientació correcta com a estratègia principal de sostenibilitat, i per l'altra, a la voluntat de posar de manifest el final de l'edifici des de la plaça. La coberta més alta, que recull la barra de l'escola de formació d'adults i l'espai mirador, cobreix el pati d'exposicions i estableix la relació entre el conjunt de les edificacions i les existents.

MEMÒRIA INVESTIGADORA
La proposta investiga els diferents recursos que han de permetre fusionar l'exterior amb l'interior i pretén portar cap a l'interior de l'edifici la urbanitat coneguda de la plaça exterior. El joc de nivells vol allargar la plaça existent en sentit longitudinal tot acompanyant la seva cota actual fins a la sala polivalent inferior. Aquest gran buit interior permet que el visitant identifiqui els usos que configuren l'edifici i no perdi les referències de l'espai públic controlat des de l'ús intern de les sales.

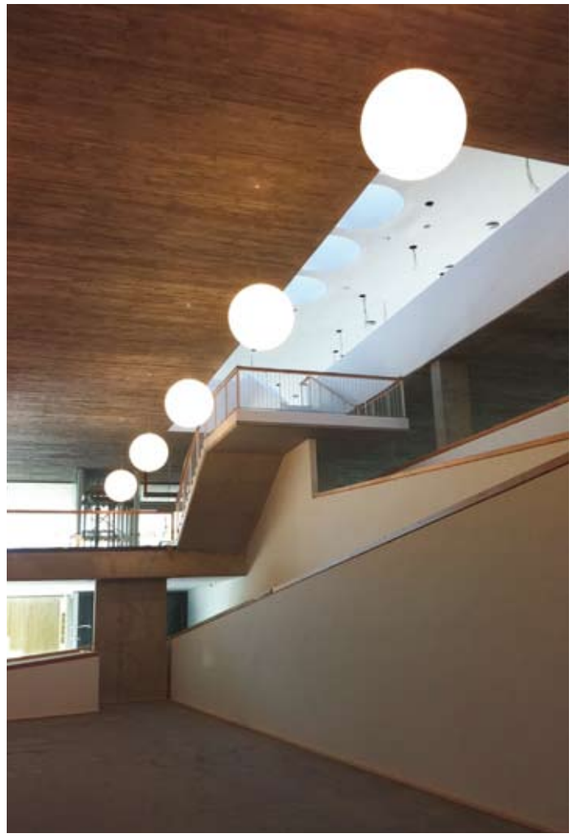

OBRA FINALISTA

CEIP ANNEXA-JOAN PUIGBERT

UBICACIÓ
Isabel la Catòlica 24. Girona

AUTORS
Josep Miàs, arquitecte

PROMOTOR
GISA (Departament d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya)

CONSTRUCCIÓ
COEMPCO

COL·LABORADORS
Adriana Porta, arquitecta
Josep Puigdemont, arquitecte
Fausto Raposo, arquitecte
Lluís Alexandre Casanovas, arquitecte
BOMA, càlcul estructural
Francisco Andreu, arquitecte tècnic
Josep Masachs, enginyer

FOTÒGRAF
Adrià Goula
MIAS Arquitectes

SECCIÓ

PLANTA

El CEIP Annexa-Joan Puigbert és el nom que rep el centre escolar que ocupa un edifici de la primera meitat de la dècada dels 50 en forma de T, amb un volum principal longitudinal que fa façana al carrer més important i un edifici perpendicular a aquest, en un punt més o menys central. L'edifici es troba en una posició topogràficament complexa, donat que el terreny presenta un pendent molt important i l'escola original està encastada en aquest desnivell en el sentit del pendent.

L'edifici que construeix el carrer estava totalment en ús, contràriament a l'edifici perpendicular, que estava en una situació d'enorme deteriorament, sobretot estructural.

El programa proposat pel Departament d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya era d'ampliació d'aules ordinàries i aules específiques amb els seus serveis corresponents, amb un gimnàs o sala polivalent.

El projecte proposa la demolició del volum perpendicular de manera que pugui donar-se la continuïtat a l'espai exterior, des de la pineda (a cota superior) al pati (a cota inferior). En aquesta topografia, en la seva secció longitudinal, s'incorpora l'espai de la sala polivalent o gimnàs. La coincidència d'aquest espai incorporat a la secció del terreny amb el nucli principal d'accés, és a dir, l'escala interior de l'edifici, permet definir i descobrir un nou espai de relació entre l'edifici existent, el nou espai lúdic i esportiu del gimnàs i el pati exterior mateix. L'escala existent es deixa, doncs, suspesa, tot alliberant-la dels forjats que l'envoltaven, i s'incorpora a un nou espai vertical que té continuïtat amb la sala polivalent i el pati mateix.

El programa d'aules especials permet reorganitzar la proposta del Departament d'Ensenyament, de manera que en lloc d'incorporar aules convencionals i especials en el nou edifici, es reorganitza l'existent amb la totalitat de les aules convencionals i s'especialitza el nou edifici amb les especials. Aquest nou edifici d'aules especials, tecnologia, biblioteca, informàtica, música, etc., s'adossa a la mitgera veïna, i no a l'edifici existent, per no negar el seu protagonisme ni la seva personalitat, tot connectant-se a aquest de manera puntual. El nou volum serà la nova entrada al centre, amb escales i ascensors, a més d'entrada natural al pati. Aquest plantejament o proposta d'accés per aquest nou edifici es reforça per l'existència d'una petita plaça arbrada en la seva part davantera, que fa les funcions de vestíbul a l'aire lliure de l'escola.El trasllat de l'accés a aquest punt facilita també el funcionament del centre, sobretot per deixar-hi i recollir-hi els nens. També permet que aquest nou edifici pugui funcionar de manera independent de la resta del centre i pugui oferir servei nocturn, o un servei més general al públic.

Ambdós edificis es dissenyen a partir d'un esquelet metàl·lic estructural clar, el qual es revesteix amb materials i sistemes constructius industrials. En realitat, l'estructura metàl·lica permet una gran rapidesa d'execució i la incorporació de tancaments industrialitzats i panells prefabricats metàl·lics, tant opacs com vidriats, a l'interior de la seva geometria.

En certa manera, podem parlar d'una intervenció quirúrgica. Tant pel que fa al volum de la sala polivalent, prèvia dissecció de l'edifici existent en el punt de màxim compromís, com a l'escala principal, deixant-la a l'aire; i també l'edifici d'aules especials en la seva connexió amb l'edifici existent.

OBRA FINALISTA

HABITATGE UNIFAMILIAR ENTRE MITGERES

UBICACIÓ
Miquel Bernades 16. Puigcerdà

AUTORS
Jordi Roldan, arquitecte
Crisant Romans, arquitecte

PROMOTOR
Andreu Basagañas Burniol

CONSTRUCCIÓ
Avet Blau SL

COL·LABORADOR
GMK Associats, estructura

FOTÒGRAFS
Jordi Roldan
Crisant Romans

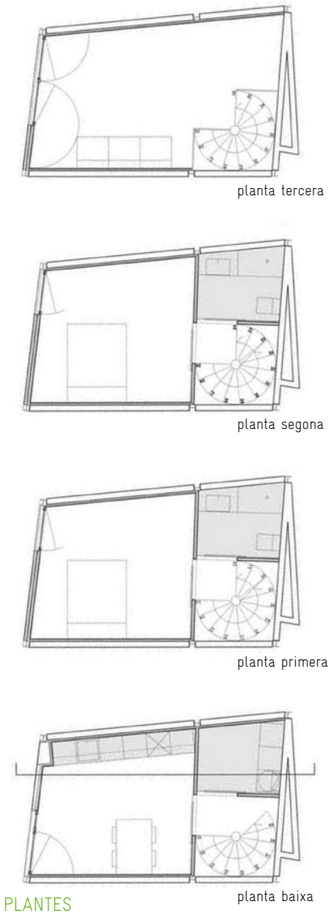

PLANTES

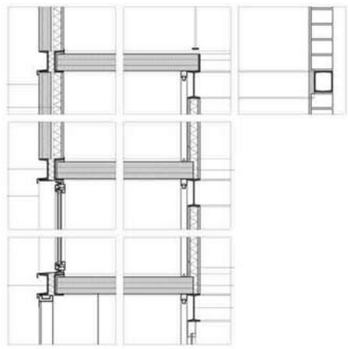

DETALL SECCIÓ

L'enderroc d'una edificació preexistent aporta una parcel·la de dimensions mínimes. Amb una superfície de 26,98 m², disposa, entre mitgeres, d'una única façana exterior, de 3,78 m de costat a carrer i una amplada mitjana de 3,65 m. L'altura màxima possible, atenent a compromisos veïnals, és d'11.86 m.

L'únic vial d'accés al solar, d'amplada mínima i caràcter comercial, motiva l'ús d'un sistema estructural en sec, manipulat a taller, que impliqui, minimitzant el temps d'execució dels treballs in situ, la mínima alteració física i social de l'entorn urbà immediat.
L'estructura vertical serà metàl·lica, i els forjats intermitjos i de coberta, així com el tancament de façana, es faran a base de panells estructurals BBS de fusta contralaminada d'avet.
Per tal d'economitzar costos, aquests seran, alhora, l'acabat interior de paviments i sostres.

Cada nivell es destina a un únic ús principal i, si s'escau, al servei que el completa.

L'escala de cargol, mínima ocupació en planta, és protagonista. Cada un dels replans intermitjos és àmbit de distribució interior, amb dues portes corresponents a habitació i bany a les plantes primera i segona.

Per tal de minimitzar la mobilitat forçosament vertical, els nivells de planta baixa (cuina-menjador) i planta tercera (estar) disposen de banys directament accessibles als nivells immediats superior o inferior segons el cas, i les habitacions disposen de sales d'ús comú a un nivell de distància.

Amb una única obertura a carrer per planta, la façana, d'amplada mínima, és resum de la simplicitat distributiva interior. L'exposició al trànsit del vial d'accés limita les dimensions dels forats, de majors dimensions a la planta superior.
No es disposen balcons sortints, ni tampoc ràfecs de coberta, i la disposició de façana coincideix, en tot cas, amb el límit d'alineació al vial, un vial estret.

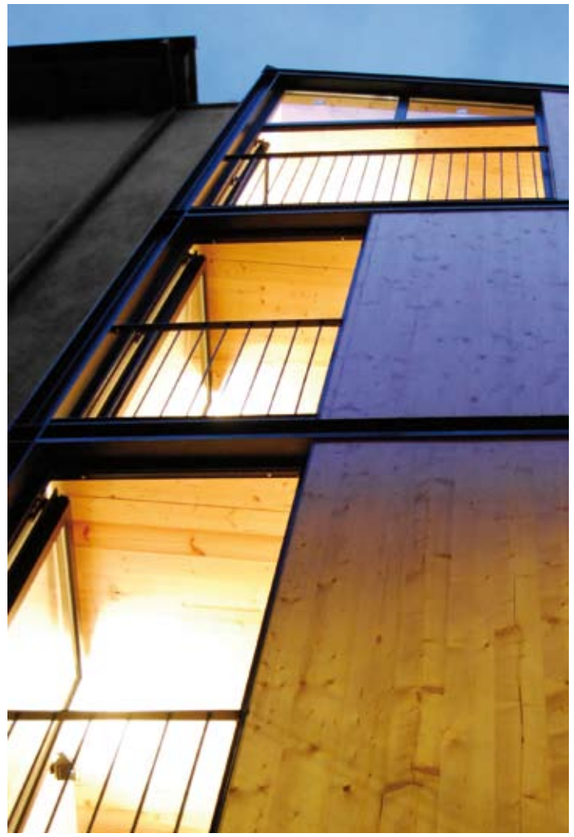

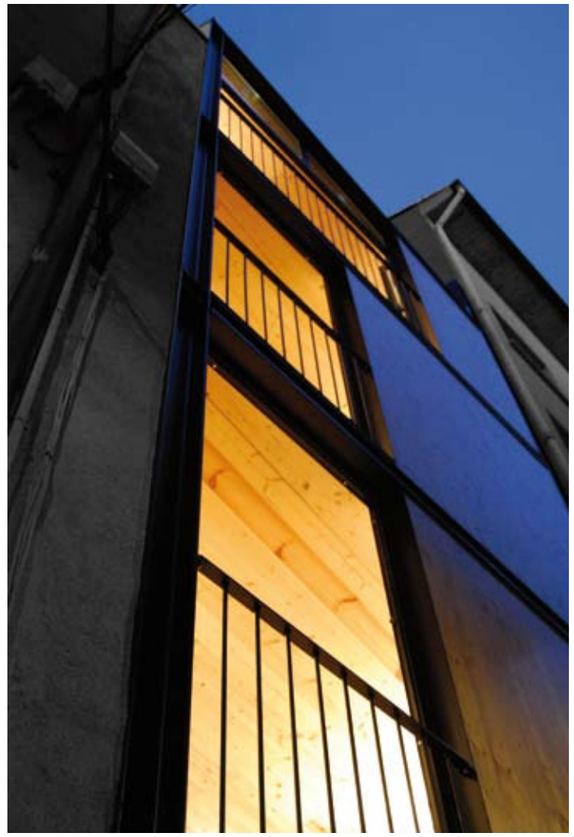

OBRA FINALISTA

CABANYA DE CAN LLUCI

UBICACIÓ
Can Lluci. Maià de Montcal

AUTORS
Pere Llimargas, arquitecte
Mireia Torras, arquitecta

PROMOTOR
Jordi Martí i Marta Comas

CONSTRUCCIÓ
Esteve Tubert Quintana

COL·LABORADOR
GMK Associats, estructura

FOTÒGRAFS
Roc Llimargas
Pere Llimargas
Mireia Torras

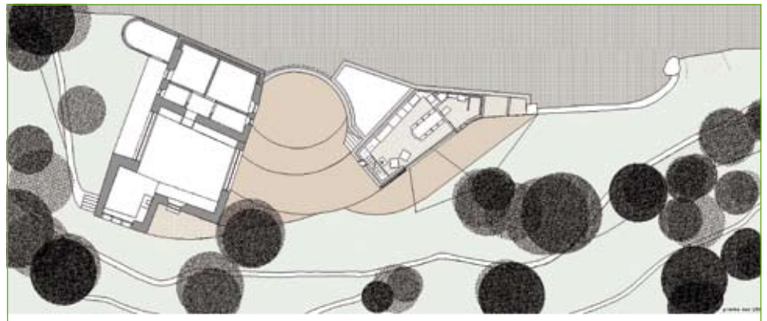

PLANTA

SECCIÓ

L'obra està situada en un entorn natural de bosc, bàsicament de pi, dins una clariana al vessant sud del massís que s'eleva a ponent del nucli de Maià de Montcal. El terreny, en pendent, està organitzat en feixes. Partim d'un espai molt abandonat, tant les construccions com les feixes i la vegetació.

El mas de Can Llucí, la cabanya i els entorns pròxims que els relacionen entre ells i amb l'espai natural adjacent són objecte de reflexió i disseny. En aquesta fase d'obra només s'executen la cabanya i part dels espais exteriors immediats.

Les traces de les antigues construccions són la partida. L'estudi de les traces reguladores a partir de la geometria dóna un centre a partir del qual es genera l'espai exterior que relaciona les peces construïdes. Alhora, aquest estudi ens proporciona uns radis de circumferències que seran els generadors d'una nova era, l'espai de relació entre les dues construccions.
Els materials utilitzats per a la modificació i la rehabilitació dels encontorns són terres i pedra del lloc, aquesta última també utilitzada per a la façana.

El volum de la cabanya ha de ser menor que el del mas. La cabanya s'encara a llevant amb la façana més important i oberta. El mòdul de 21 cm, extret de l'estudi geomètric del lloc, és el regulador de tots els elements de tancament d'aquesta façana, que són elements industrialitzats de fusta termotractada i d'acer galvanitzat. El ritme generat amb aquest mòdul i els materials busquen un resultat harmònic.

Partim de tipologies de l'arquitectura popular i generem arquitectura contemporània.

El criteri per a l'elecció dels materials ha estat que fossin locals, no tractats químicament, naturals i econòmics. Els recursos naturals del lloc donen confort als seus usuaris: energia solar per a l'electricitat, llenya del bosc per al confort tèrmic i aigües pluvials per al rec i els usos no sanitaris. Les aigües grises i negres es tracten de forma diferenciada per aconseguir unes aigües sortints altament depurades.

OBRA FINALISTA

CONSTRUCCIÓ D'UNA PISCINA I PAVIMENTACIÓ D'ESPAI EXTERIOR

UBICACIÓ
Mas Faras. Fontcoberta

AUTOR
Daniel Mallarach, arquitecte

PROMOTOR
Josep Alemany

CONSTRUCCIÓ
Construccions Casellas Pineda SL

COL·LABORADORS
Construccions Casellas Pineda SL, constructor
Light-Thecno, empresa subministradora il·luminació

FOTÒGRAF
Marc Torra_UFV.cat

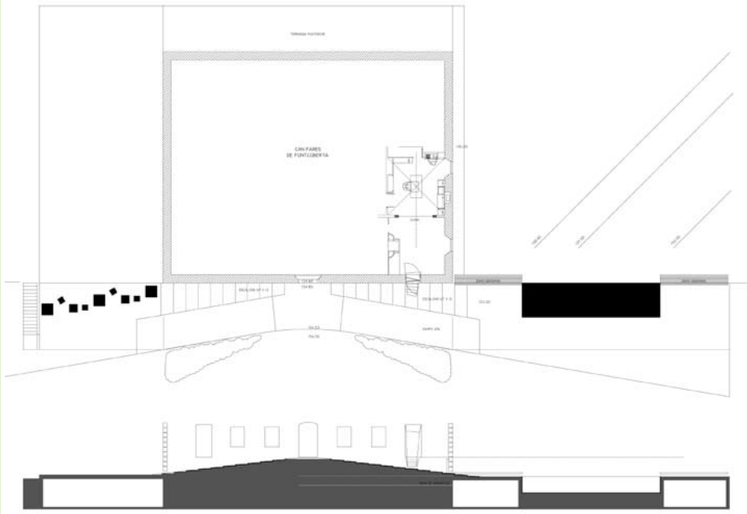

PLANTA I SECCIÓ

La transformació o adaptació d'una antiga construcció de caire senyorial a les demandes actuals de confortabilitat i habitabilitat des que els seus propietaris varen optar per traslladar-s'hi a viure de manera permanent, ha estat una tasca dificultosa, costosa i que ha calgut fer de manera escalonada al llarg d'uns anys. Un pas més en aquest sentit ha estat l'adaptació dels espais exteriors per a l'accessibilitat i per a la seva adequació a unes condicions de lleure i d'esbarjo adequades. És en aquest sentit que es planteja la ubicació d'una pileta per a bany, l'ordenació dels punts d'aparcament de cotxes i la recuperació del que ha d'ésser el camí d'accés principal.

Per a la ubicació de la piscina, després d'haver estudiat l'assolellament, i en absència de punts referents de l'entorn proper amb un caràcter marcadament estructurador, s'optà per prendre l'edifici mateix com a únic element configurador de la geometria amb els seus eixos de simetria, que varen permetre resoldre l'entrada de servei, fins al moment la més utilitzada, tot transformant-la en un espai més privatiu i recuperant-lo com a autèntic jardí.

El nivell definitiu escollit (va caldre un rebaix important davant d'aquest accés) intenta ser un element de transició entre el nivell de la planta baixa o semisoterrani i la planta noble, alhora que permet una major privacitat o menor visibilitat de la pileta des de la carretera.

El paviment es d'obra ceràmica de color cru (klinker), per tal d'aconseguir un paviment de textura i factura modernes però alhora integrar-lo per color amb els carreus de pedra de Banyoles.

OBRA FINALISTA

S'ESCAPEN

UBICACIÓ
La Força 13. Girona

AUTORS
Pere Fina, arquitecte
Albert Bosch, arquitecte
Ma Clara Riera, arquitecta

PROMOTOR
Ajuntament de Girona

CONSTRUCCIÓ
Ajuntament de Girona

FOTÒGRAF
Albert Bosch
Ma Clara Riera

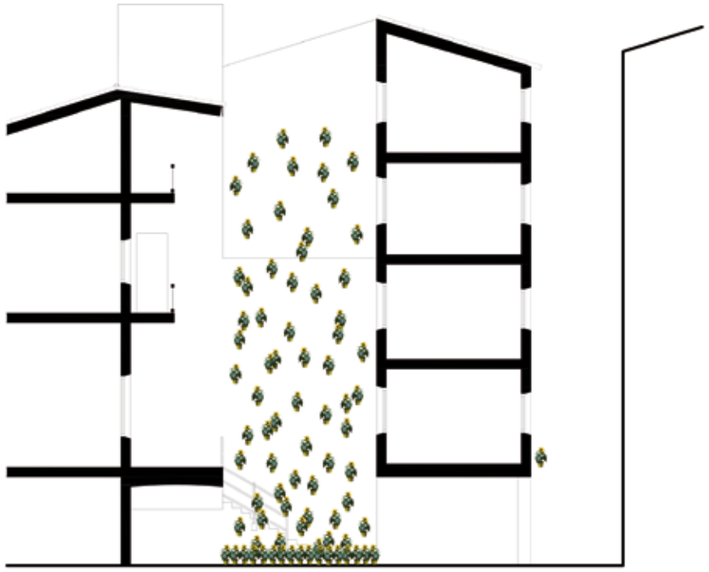

SECCIÓ

El pati de la casa SAMBOLA-PLA DALMAU, un prisma amb una cara oberta, la superior. Una situació que en arquitectura té un nom, pati, sovint colonitzat per plantes i flors. Es proposa materialitzar la tenacitat de la vegetació per sobreviure.

El lloc, un pati obscur, humit, amb unes parets altes que eleven la vista a la trobada d'un cel tan blau com el que pinta un nen, però també buscant el raig oportú que sedueix a un gira-sol. Així doncs, la plantació imaginada parteix del terra i s'aixeca, aleatòria, fins la llum, per perdre's, potser ja deambulant pel cel de la ciutat de GIRONA.

MÈTODE
Mitjançant uns cables d'acer inoxidable que creuen el pati, talment com un estenedor d'altura, pengen fils de niló que subjecten cada un dels testos grocs de polietilè. La intenció és que els fils desapareguin de la percepció visual per tal d'aconseguir la sensació de no gravetat dels gira-sols, que s'ESCAPEN.

OBRA FINALISTA

HABITATGE UNIFAMILIAR A BESCANÓ

UBICACIÓ
Vil·la Romana 36. Urb. Montfullà, parcel·la 89. Bescanó

AUTOR
Josep Ferrando, arquitecte

CONSTRUCCIÓ
Josep Font

FOTÒGRAF
Pedro Pegenaute

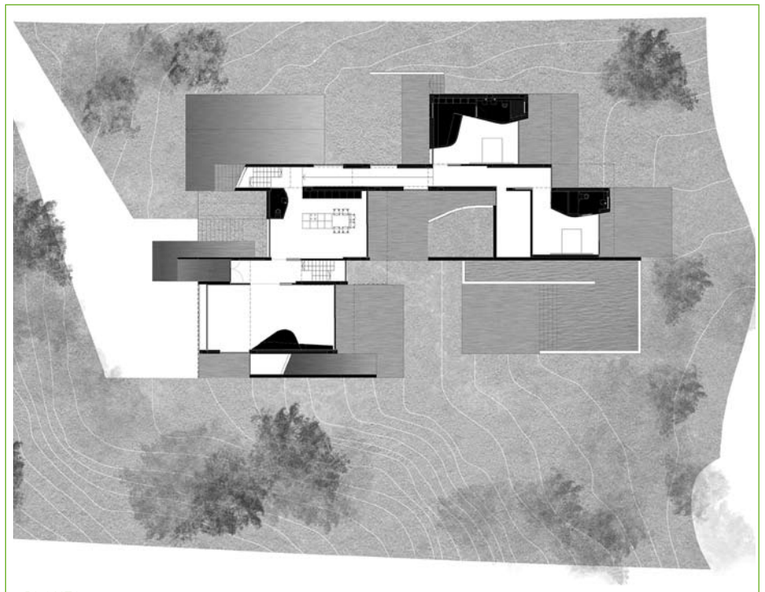

PLANTA

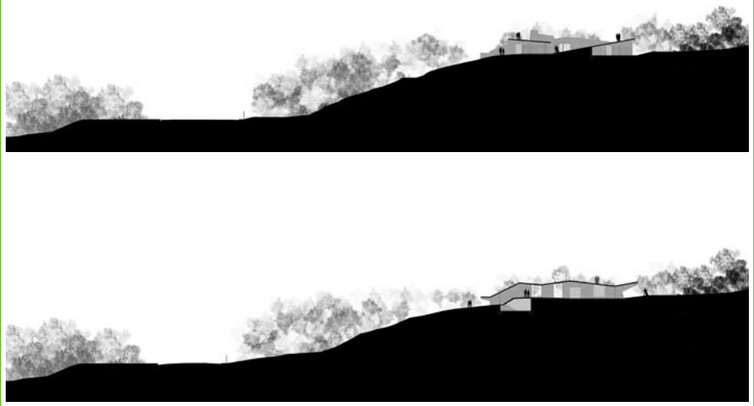

SECCIONS

El projecte d'una casa unifamiliar a Bescanó pretén donar continuïtat a la topografia existent mitjançant la continuïtat de la secció del terreny.

La coberta de basalt emmarca i subratlla en negre les vistes de diferent profunditat que s'aconsegueixen per oferir un ampli ventall de situacions i visuals a l'habitant.

La casa se situa a la part superior del solar, fet que cedeix visualment però no físicament el paisatge més proper a la comunitat. L'organització de la casa s'estableix, d'una banda, mitjançant una sèrie de murs que distribueixen el programa i les circulacions, als quals s'adossen unes bosses-paquets d'espais servidors; i d'altra banda, mitjançant l'estratificació de forjats inclinats que conformen i qualifiquen l'espai interior, alhora que defineixen la topografia de la coberta.

Aquesta coberta de vegades connecta amb el sòl en un continuo que allarga l'experiència de la casa, connectant el sòl natural i artificial.

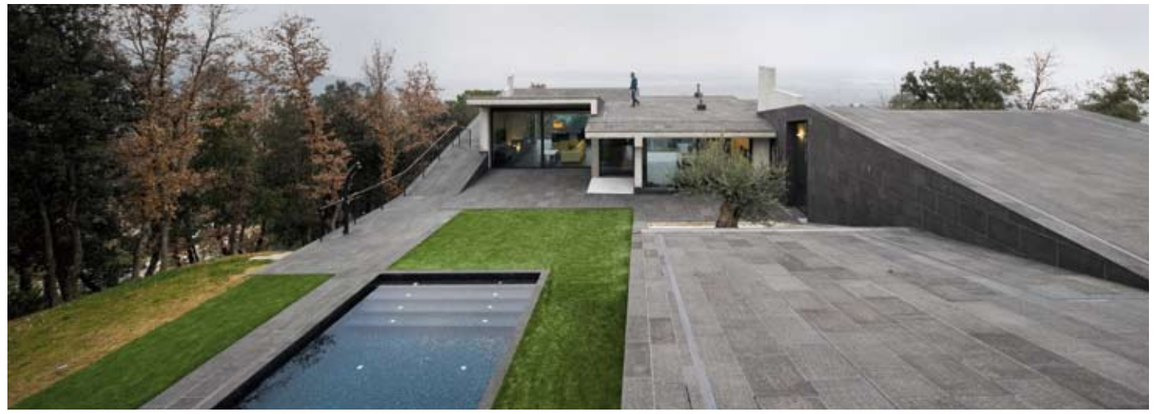

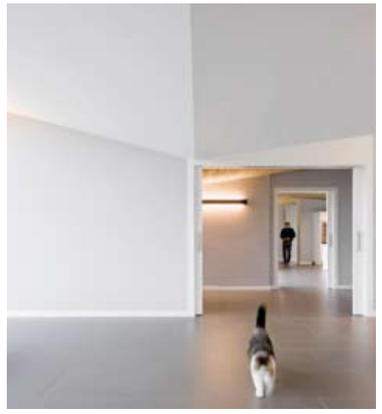

OBRA FINALISTA

MUR-HORT. TEMPS DE FLORS 2010

UBICACIÓ
Centre Bonsatruc Ça Porta.
La força 8. Girona

AUTORS
Laura Camprubí,
ambientòloga paisatgista
Luz Luque, arquitecta paisatgista
Gabriela Garcia, arquitecta paisatgista
Biel Horrach, arquitecte paisatgista
Pedro del Ponte, arquitecte
Jordi Soler, arquitecte
Antonio Zamora, arquitecte paisatgista

PROMOTOR
Ajuntament de Girona

CONSTRUCCIÓ
Ajuntament de Girona

FOTÒGRAF
Laura Camprubí
Luz Luque
Gabriela Garcia
Biel Horrach
Pedro del Ponte
Jordi Soler
Antonio Zamora

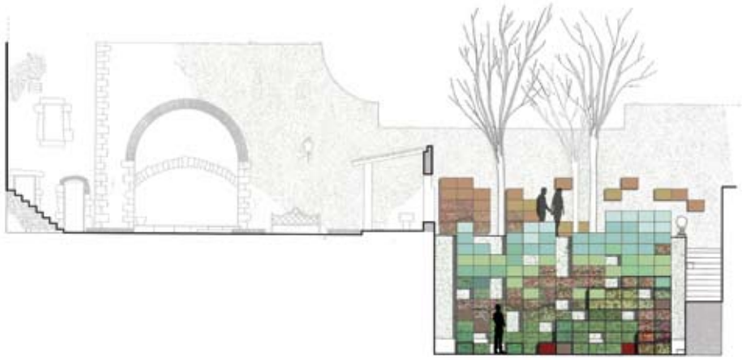

SECCIÓ

CONCEPTE
Davant un espai exterior, contingut i capturat per una estructura tan simple i absoluta com un mur, la proposta pretenia aportar una mirada nova que permetés reinterpretar i desmaterialitzar la seva imatge i el seu paper en la configuració del pati. El MURHORT, com a element estàtic però alhora viu, actuava com a contenidor i com a teló mutable afectat per les dinàmiques del temps, la climatologia, la vegetació i els esdeveniments socials. El MURHORT es desprenia, se li donava dimensió i volum tot transformant-lo en un element vistós i recognoscible.

MUNTATGE
El muntatge es va resoldre a partir d'una estructura vertical paral·lela als murs que tanquen el pati i configuren el recorregut de l'espai mitjançant la superposició de capses de fusta. El MURHORT era irregular i alberga buits que tenen com a objectiu desmaterialitzar l'estructura, que també interactua amb la vegetació existent al pati i amb noves subestructures vegetals adherides a les capses per tal de reflectir una imatge variable i canviant.

VEGETACIÓ
La vegetació seleccionada per al MURHORT són brots d'enciams -Lactuca sativa- de diferents varietats. Les línies de flors que es dibuixen sobre el mur són de la varietat Limonium sinuatum de colors diversos.

OBRA FINALISTA

CASA

UBICACIÓ
Balandrau B. Ripoll

AUTOR
Joan Puigcorbé, arquitecte

PROMOTOR
Josep Selva

CONSTRUCCIÓ
Construccions Desmo

FOTÒGRAF
Eugeni Pons
Joan Puigcorbé

PLANTA

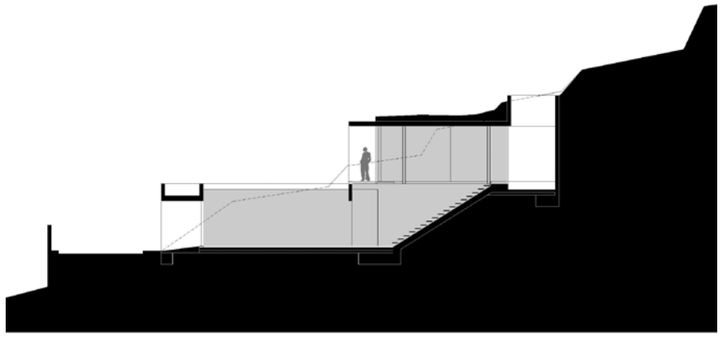

SECCIÓ

Amb la pretensió d'aconseguir, en silenci, les millors vistes sobre les muntanyes properes, aquesta casa s'encaixa en el terreny, clavant-s'hi, tot obtenint així un jardí que actua com a primer pla d'un fons natural de gran potència.

La casa té dues plantes: la primera, soterrada i amb front al carrer, que actua com a porta i pas per arribar a la segona planta, que torna a estar soterrada i s'obre en una sola façana, a l'oest, en tota la seva longitud. Aquests volums s'han inserit en el terreny natural, de fort pendent, per així restituir la capa vegetal sobre ells i així ser absorbits per la topografia i la vegetació.

A través de la planta més baixa, des del carrer, com si fos per una esquerda de llum, s'accedeix, en una successió de jocs de reflexos lumínics, a la planta més alta, on les vistes sobre el paisatge queden emmarcades i fixades en un espai interior-exterior sense solució de continuïtat. La planta superior s'ha traçat a partir d'un esquema simètric en les dues direccions, tot buscant així la màxima simplicitat per respondre a un programa auster.

És al passadís estret, sota la piscina, en el recorregut d'ingrés, quan sota un ball de reflexos d'aigua passem i pugem entre una cortina, barana de lames de vidre, i descobrim al davant, sobre el pati interior, la vegetació dels bancals superiors. Després del recorregut ascendent, el gir ens presenta un interior continu, enfront del jardí, on es desenvolupa la vida de dia: cuina-menjador-sala. En la zona posterior, obert als patis laterals, la zona de nit té dos dormitoris, un en cada extrem. Entre la zona de dia i nit, dos cossos, un en cada costat contenen les cambres humides: cuina, banys i rentador.

Les cobertes recuperen la capa vegetal que existia abans de la intervenció, i en sobresurten les lluernes que porten llum i aire a la part posterior i més profunda de la casa.

OBRA FINALISTA

PAVELLÓ MUNICIPAL D'ESPORTS A OLOT

UBICACIÓ
Avda. República Argentina s/n. Olot

AUTORS
Baena Casamor Arquitectes BCQ, SLP

PROMOTOR
Ajuntament d'Olot

CONSTRUCCIÓ
EXCOVER SA

COL·LABORADORS
Marta Cid, arquitecta
Alexandre Liberato, arquitecte
ESKUBI-TURRO arquitectes SLP, càlcul d'estructures
Instal·lacions arquitectòniques SLP, càlcul d'instal·lacions
Jaume Bahí, arquitecte tècnic
Daniel Castanyer, arquitecte tècnic

FOTÒGRAF
Pedro Pegenaute

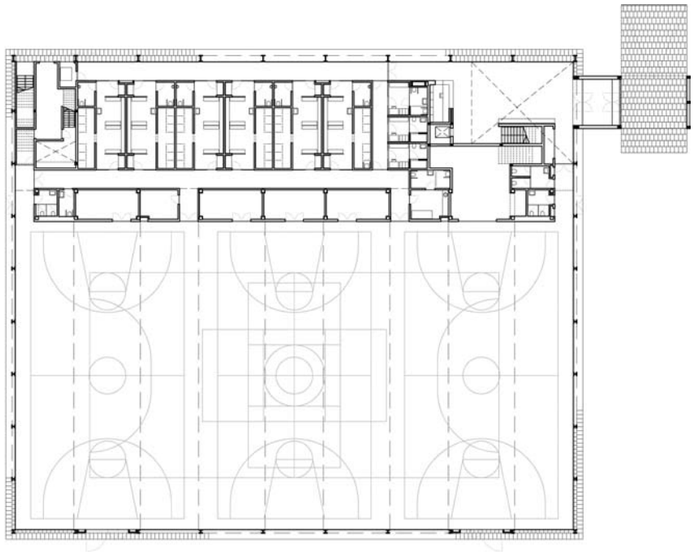

PLANTA

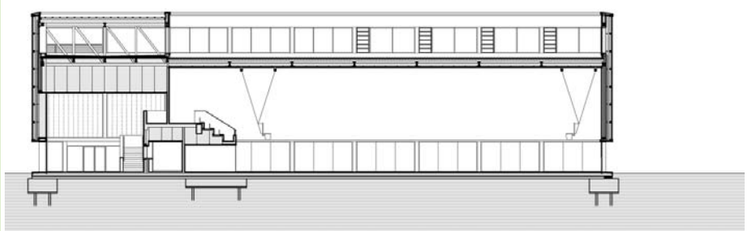

SECCIÓ

El nou pavelló d'esports es construeix com un cos autònom que "levita" sobre el prat d'un parc.

El nou volum es resol amb la geometria més clara i rotunda possible, assentat com una caixa sobre el terreny en el qual abans creixia una frondosa arboreda. El verd de les fulles i el color de les ombres es reprodueix en l'estampat pixel·lat de la façana del nou pavelló. Per davant d'aquesta, una segona pell de policarbonat difumina els colors de la façana i la dimensió real de l'edifici. La imatge de l'edifici canvia segons sigui el moment del dia o l'angle de visió. La doble façana col·labora, per altra banda, en el condicionament tèrmic de l'edifici. La calor captada gràcies a l'efecte hivernacle s'aprofita durant l'hivern, mentre que a l'estiu provoca un corrent de ventilació natural. El volum principal queda alçat a uns metres del sòl tot alliberant una planta baixa totalment envidriada, de manera que és possible practicar esport a l'interior amb vistes permanents cap a l'exterior.

El nou volum intenta subtilment emmascarar-se amb el seu entorn com si, a pesar de la seva grandària de gegant, per la seva pròpia timidesa, intentés desaparèixer.

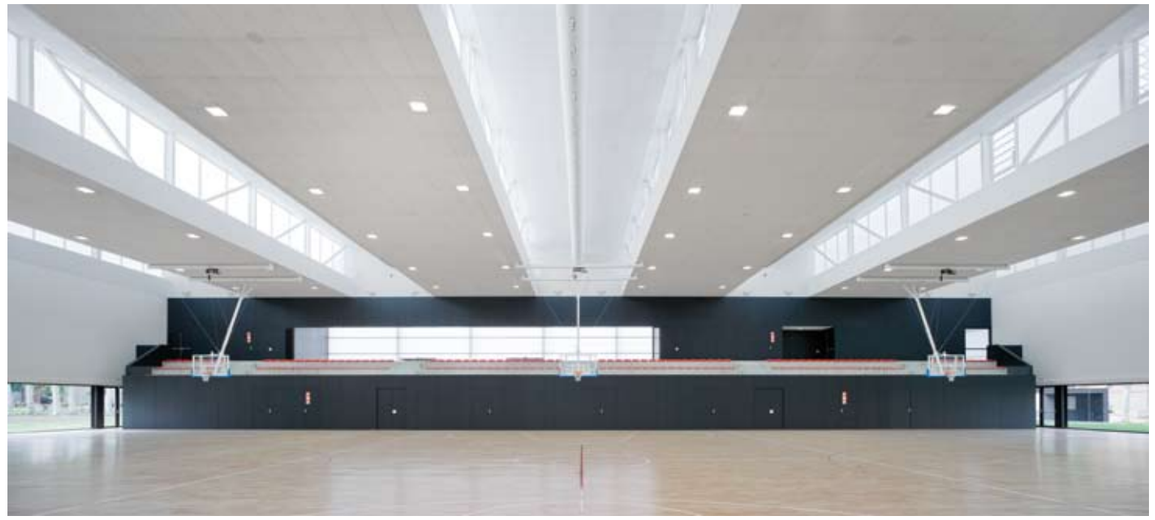

OBRA FINALISTA

ESCOLA LES FALGUERES

UBICACIÓ
Pl. de la Vil·la s/n. Fogars de la Selva

AUTORS
Xavier Gràcia, arquitecte
Imanol Montero, arquitecte

PROMOTOR
GISA (Departament d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya)

CONSTRUCCIÓ
Miquel Costa SA

COL·LABORADORS
Arquitecnics, direcció d'execució
Bernuz-Fernàndez arquitectes SL, estructures
Professional assistent, intal·lacions
Bernat Sanz, arquitecte
Esther Catalan, arquitecta

FOTÒGRAF
Montero-Gràcia Arquitectes SCP

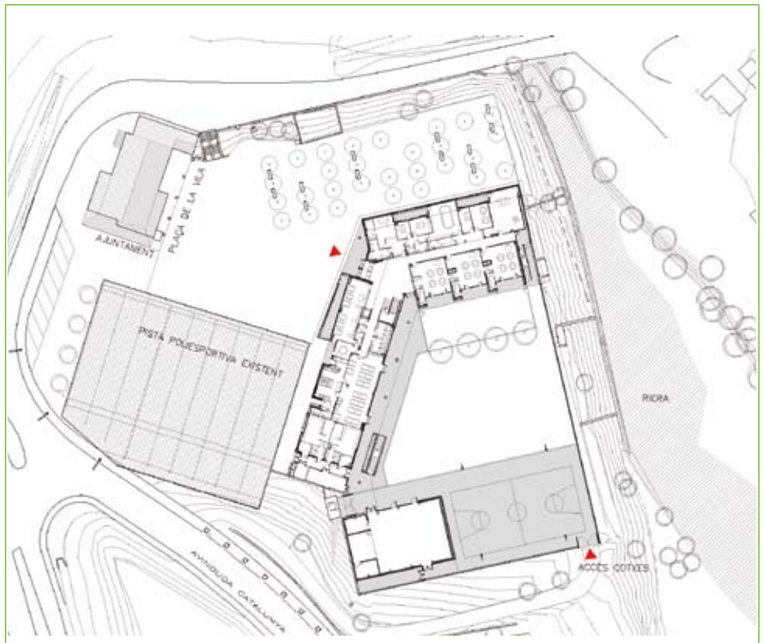

PLANTA

Antecedents
El lloc proposat per ubicar-hi la nova escola d'una línia de Fogars de la Selva se situa en un dels camps de futbol que envolta l'edifici de l'actual Ajuntament. L'indret tenia un marcat ús de zona d'equipaments, on a més de l'edifici municipal hi havia una pista poliesportiva exterior coberta amb una estructura porticada de grans dimensions i una petita edificació per a vestuaris. Tot i aquests elements distorsionadors del paisatge, l'entorn era clarament natural amb unes arbredes de pollancres gairebé a tocar, una riera naturalitzada i una antiga masia .

La forma
El solar és pla i bolcat cap a la plaça de la Vil·la, és totalment de sauló i té uns límits que eren la pista poliesportiva coberta, un llarg mur de contenció existent, la ET i la riera.

Vàrem optar per realitzar un edifici que seguís els límits del solar tot alliberant el màxim d'espai central per ubicar-hi els patis de jocs. Els límits no formalitzaven cap figura regular, amb la qual cosa la planta començava a disposar d'una forma orgànica que la feia bastant atractiva. Aquesta forma que va envoltant el solar ens permetia disposar els elements de programa allà on el seu funcionament seria òptim seguint els criteris del Departament .

Pel que fa l'accés principal a l'edifici, no hi havia grans opcions; s'hi havia d'accedir per la petita plaça de la Vil·la, i per això el nucli vertebrador i organitzador de l'edifici se situarà a l'entrada que coincideix amb una de les inflexions de la planta baixa.
A partir de disposar la direcció de la forma i el nucli comencem a fer un programa: edifici de dues plantes. A la planta baixa situaríem en una banda la zona d'infantil i el professorat i administració; a la segona part de l'element articulat les zones comunes de menjador, cuina, serveis comuns, ampa, biblioteca, vestuaris i instal·lacions; i a la tercera el gimnàs.
A la planta primera tornem a aprofitar la forma i a partir del nucli disposem a una banda cicle inicial de primària i a l'altra el segon cicle de primària i les aules especifiques de música, plàstica i informàtica, així com les tutories.

La pell
La situació de la planta baixa com a límit urbà directe amb la plaça de la Vil·la ens suggereix que la pell ha de tenir un caràcter més enllà de parets amb finestres i reixes, i s'opta per diferenciar clarament el material de la planta baixa i el de la planta primera. A la planta baixa utilitzarem la pedra de Sant Vicenç a tall de serra i a la planta primera arrebossarem la façana i la pintarem de blanc.

Diferents murs de formigó pintat s'aniran distribuint per l'edifici de forma singular per crear i ocultar escales exteriors, separacions entre aules d'infantil i part de l'obertura de la caixa del gimnàs.

OBRA FINALISTA

REFORMA INTERIOR D'HABITATGE

UBICACIÓ
Castell de Recasens, 5-7. Girona

AUTORS
Iban Roca, arquitecte

PROMOTOR
Alfons Budo

CONSTRUCCIÓ
Freixas i Freixas, SL

FOTÒGRAF
Iban Roca

PLANTA

A + A

En aquest cas, el més important és aplicar una reforma interior per treure rendiment dels espais comuns de l'habitatge, com ara els passos i els accessos-hall.

L'entrada es convertirà en una peça més amplia, i no en un pas. Es convertirà en el centre distribuïdor de totes les altres peces. Això farà constatar una visió de vistes longitudinals de tot l'habitatge, a la vegada que més directa i eficaç.

La intervenció de l'escala s'emmarca dins una operació de maquillatge. L'escala resultant és una escala lleugera, amb entitat pròpia, que per la seva alçada de graons s'emfatitza amb ells i el primer replà.

L'altra intervenció important s'efectuarà a la cuina, la funcionalitat de la qual, a causa de la juxtaposició de dos taulells de treball, es veu afectada per un encreuament de funcions entre circulació i treball. Prenent com a referent la llargària màxima de la cuina, es proposa una peça lineal de taulell tot al llarg d'aquesta que compacta els aparells verticals a la part dels nuclis d'instal·lacions i deslliura la resta.

A la planta altell es construirà una obertura fixa al bany per tal d'alleugerir tot el pes del parament lateral. Aquesta es proposarà amb un vidre translúcid i de color càlid per donar calidesa al bany i perquè, alhora, es reflecteixi al llarg de l'escala.

El parament d'aquesta obertura va acompanyat d'un revestiment de fusta que relligarà tota la intervenció des de l'escala fins al vestíbul d'accés a l'habitatge.

OBRA FINALISTA

BIBLIOTECA DEL CAMPUS UNIVERSITARI DE MONTILIVI

UBICACIÓ
Campus de Monilivi. Girona

AUTOR
Javier San José, arquitecte

PROMOTOR
GISA (Departament d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya)

CONSTRUCCIÓ
Arcadi Pla SA

COL·LABORADORS
Manuel Arguijo y Asociados SL, estructura
J.G. Asociados SA, instal·lacions
AT3 SCP, arquitectes tècnics
Elisa Pelegrí

FOTÒGRAF
Eugeni Pons

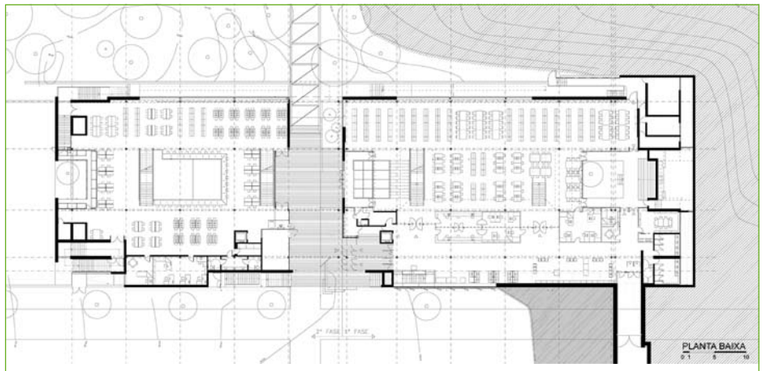

PLANTA

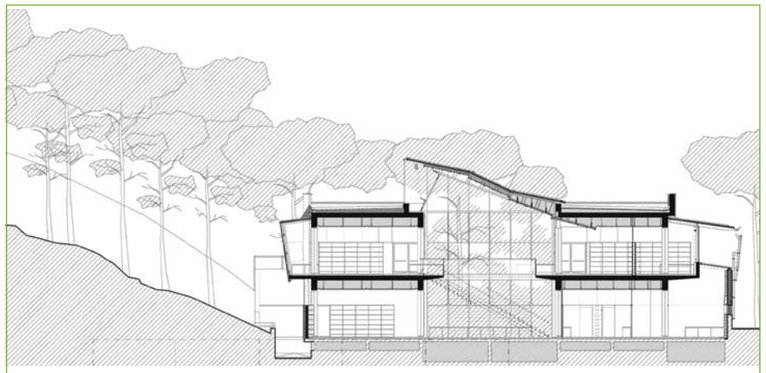
SECCIÓ

La biblioteca es planteja com un edifici que pertany al bosc veí, la seva estructura lineal permet aquest diàleg. Dos sòlids paral·lels transcorren longitudinalment al bosc i al llarg d'un espai central de deu metres d'amplada il·luminat zenitalment on s'intercalen una successió de galeries i patis enjardinats; per això és al mateix temps fort i dèbil en la seva tectonicitat. La presència del petit bosc demana desocupació, una força tectònica més dèbil perquè no domini allò construït sobre aquest.

Aquesta debilitat explica la policromia en blanc i negre dels dos sòlids lineals, la composició del volum en plans, la lleugeresa de la coberta de la galeria central que uneix però a la vegada separa els sòlids al aixecar-se, el conjunt tendeix a desmaterialitzar-se (cosa que passaria en cas d'incendi). Però al mateix temps la seva presència tectònica és forta; un sòcol de formigó vist li permet inserir-se en el vessant tot amagant la seva presència parcialment, però guardant al seu interior un ampli espai unitari en forma de nau gràcies al tractament arbori de l'estructura (la massa és a dalt) i permetent que aquest espai sigui a la vegada festiu, processional, cerimoniós i aspirant a la memorabilitat. Aquest buit central de la galeria permet incorporar a l'interior de la biblioteca l'experiència sensorial i visual del bosc. Els dos sòlids suporten funcions diferents. Per un costat, al bloc que dóna al bosc i a nord se situen les zones de lectura. És lleuger, en moviment, la seva pell exterior és d'alumini, vidre i fusta, és obert al bosc i dialoga amb ell.

Per l'altre costat, al bloc paral·lel al carrer de vianants se situa la part del programa corresponent als llibres, els serveis i els accessos. Aquest bloc és més dens i tancat, delimitat exteriorment per una carcassa de formigó armat que s'introdueix en la topografia ascendent del carrer de vianants. Aquest bloc delimita la façana de més importància de cara al campus, tot i que conté àrees servidores que el protegeixen del soroll, del sol de ponent i de l'accés incontrolat sobre el lluernari. Un filtre d'acer galvanitzat en calent, com un teixit fitomòrfic juxtaposat sobre la carcassa de formigó, permet solucionar aquesta contradicció formant una doble façana. El conjunt perd alçada a mesura que s'entrega sobre la topografia ascendent i es perllonga amb una terrassa que forma la cinquena façana de l'edifici. L´ interior no s'ha volgut caracteritzar, ni determinar-ne formalment els usos, ja que és un edifici que està destinat al canvi i a la transformació. Aquesta senzillesa de l'espai i la força de l'exterior estratificat fan que l'estructura portant, els tancaments exteriors i les pells interiors siguin els únics protagonistes del disseny.

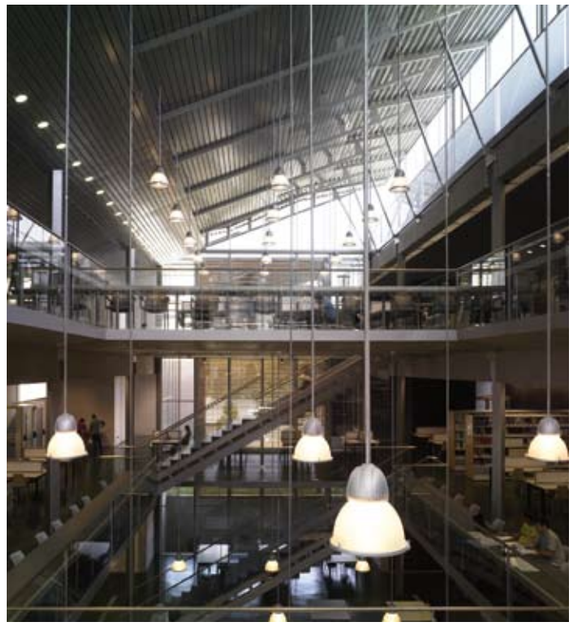

OBRA FINALISTA

CENTRE D'EMPRESES GIROEMPRÈN. PARC CIENTÍFIC I TECNOLÒGIC DE GIRONA

UBICACIÓ
Pic de Peguera, 15. Girona

AUTORS
Bosch-Tarrús arquitectes SCP

PROMOTOR
Fundació Parc Científic i Tecnològic de la Universitat de Girona

CONSTRUCCIÓ
Luque Estructuras SL

COL·LABORADORS
Blàzquez-Guanter arquitectes, estructura
PGI Grup, instal·lacions
EDECTO SL, control de l'obra

FOTÒGRAF
Jordi Puig

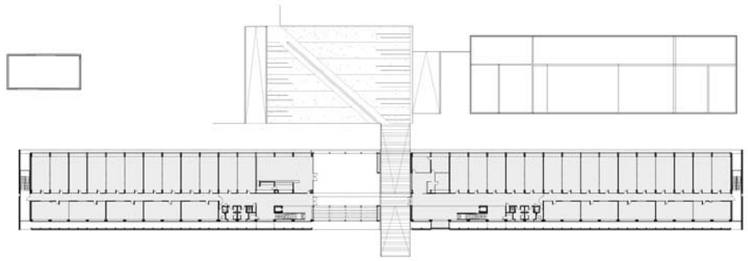

PLANTA

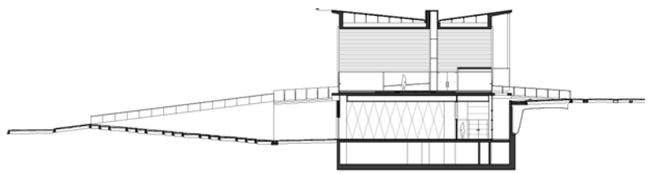

SECCIÓ

L'edifici construït segueix les directrius del Pla Especial de La Creueta, tot atenent a la coherència global del conjunt del Parc Científic i Tecnològic. Tant la ubicació en planta com la secció de l'edifici i el gran porxo central lligat a l'eix de vianants del Parc, provenen d'aquest planejament que definia amb precisió les relacions volumètriques entre els diferents edificis del conjunt, un plantejament que altres edificacions del Parc no han respectat, amb la qual cosa han compromès la façana nord del Centre d'Empreses, on les edificacions veïnes han quedat massa pròximes.

El volum exempt de les rampes que relliga els diferents nivells del Parc i permet el pas de vianants creuant l'edifici s'ha pensat com una peça autònoma, situada entre el Centre d'Empreses i l'espai central del Parc.

La concepció formal de l'edifici és clara i precisa. Per la cara sud el volum de les dues plantes pis és una caixa lleugerament aixecada respecte a l'esplanada de l'aparcament i sobre el pati que il·lumina i ventila la planta baixa, de manera que el cos principal de l'edifici s'entén com un cos ingràvid. Per la cara nord aquest volum descansa sobre una planta baixa massissa i sòlida concebuda com el mur de contenció de la feixa del terreny que rep el volum de les plantes pis.

Aquesta concepció volumètrica correspon a les plantes 1a i 2a, on s'ubiquen els locals empresarials, i a una planta lliure amb la geometria estricta i racional modulada pels pilars de l'estructura portant. Això permet agrupar els espais a voluntat mitjançant l'eliminació de les mampares que els subdivideixen. Tota la planta es configura així com un espai de treball lliure i flexible, servit per unes instal·lacions també modulades d'acord amb les unitats espacials mínimes de treball i concentrades en àmbits registrables (per sota del terra tèrmic i per damunt del cel ras del sostre).

A la planta baixa, que dóna a la façana nord i al pati posterior (pas exterior cobert) s'han disposat els mòduls d'investigació i prototipatge (tallers), els mòduls dels laboratoris d'investigació i, al centre de la planta, sota el porxo-vestíbul exterior, la sala d'usos múltiples.

La planta soterrani és un aparcament de vehicles amb espais destinats a instal·lacions.

La coberta, amb pendents cap a la lluerna central, amaga les instal·lacions d'aire condicionat darrere els ràfecs de formigó que defineixen el límit superior de la "caixa".

OBRA FINALISTA

CASA A POCAFARINA

UBICACIÓ
Veïnat de Pocafarina, 20 (parcel·la 15). Les Preses

AUTORS
Jordi Hidalgo, arquitecte
Daniela Hartmann, interiorista

PROMOTOR
Xevi Bartrina i Alba Sarola

CONSTRUCCIÓ
Estructures Olot SA
Li-Bra Serveis de Construcció SL

COL·LABORADORS
Rafael Serra, arquitecte tècnic
Ana Roque, arquitecta

FOTÒGRAF
Jordi Hidalgo

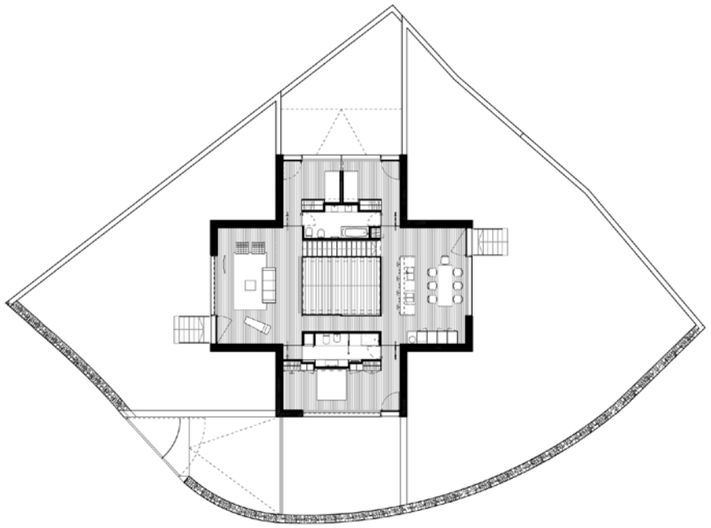

PLANTA

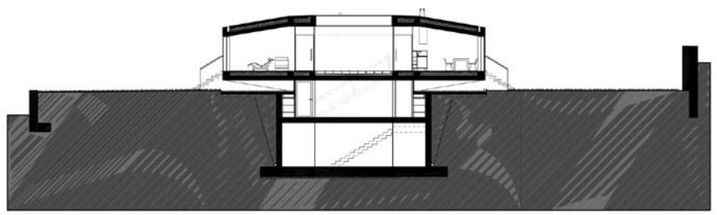

SECCIÓ

L'habitatge se situa en una parcel·la cantonera, amb bones vistes sobre el paisatge presidit pel PEIN Serres de Milany-Santa Magdalena i Puigsacalm-Bellmunt, i la carretera del Corb.

L'edifici se situa 1,50 m per sobre del nivell natural del terreny, al centre de la parcel·la, i s'orienta a les diferents visuals que ofereix el paisatge tot evitant les de les edificacions veïnes.

La planta en forma de creu permet organitzar les quatre ales al voltant d'un espai central presidit per un pati interior. A la planta baixa se situen l'accés a l'habitatge, el garatge i el safareig, mentre que a la planta primera hi trobem la sala d'estar, la cuina menjador, el dormitori principal amb el seu bany i el bany de cortesia de visites i a l'última ala dos dormitoris amb un bany. Des del garatge es pot accedir a la planta soterrani, que és on s'agrupen les instal·lacions de l'habitatge.

La planta baixa, de 8 m x 8 m i semisoterrada, és la base on es recolza el volum aparent de l'edifici, que sobresurt en voladís 4 m en cadascuna de les ales de la creu i s'orienta cap a les vistes.

El formigó gris encofrat amb llata de fusta, la coberta de zenc i la fusteria d'alumini anoditzat negre li donaran la forma, la textura i el pes necessari per materialitzar la idea de manera coherent.

OBRA FINALISTA

37 HABITATGES DOTACIONALS DE LLOGUER I 2 LOCALS AL SECTOR SUD-OEST DE LES PRESES

UBICACIÓ
C. dels Teixos 2-4. Sector sud-oest. Les Preses

AUTORS
Josep Pla, arquitecte
Xavier Cornejo, arquitecte

PROMOTOR
Institut Català del Sòl

CONSTRUCCIÓ
Sastre Hermanos SA (SATHER)

COL·LABORADORS
Vinclament SLP - Xavier Badia, direcció d'execució
GMK SL - Miquel Llorenç, estructures
Enteq SL, instal·lacions
Jaume Vila, aparellador
Eva Micaló, arquitecta
Irene Llusent, arquitecta
Jordi Martín, arquitecte
Arnau Teixidor, arquitecte
Carme Vich, arquitecta
Ferran del Toro, arquitecte
Cristina Càrdenas, arquitecta

FOTÒGRAF
Xevi Moliner

L'edifici s'ha concebut a partir dels condicionants de l'entorn urbà (espai límit entre el barri vell del poble i una urbanització de nova planta) i de l'orientació de la manera següent:
- Voluntat d'obrir-se al poble oferint-li un espai exterior que funcioni a la vegada com a pas-a-través i com a espai-exterior-d'accés, relacionat amb la plaça Major i la nova zona verda. Alhora crea un recorregut alternatiu entre la nova urbanització i el centre del poble.
- Donar façana als carrers de la nova urbanització, reforçar amb el pla de façana l'alineació de visuals des del poble i donar forma a l'inici del carrer del Portal (amb una alçada adequada al poble).
- L'espai públic d'accés al futur centre de dia i als habitatges s'ha situat a un nivell tal que funciona a manera de planta baixa des del carrer dels Teixos i de semisoterrani respecte del carrer Portal.

Tots aquests paràmetres porten a la definició d'una 'profunditat territorial' a través de la seqüència d'espais de més a menys privats, tot afavorint la interrelació entre els usuaris i d'aquests amb l'entorn.

La relació entre l'adequació d'un sistema d'ús industrial a l'ús d'habitatges, així com la seva adaptació a un entorn concret amb moltes preexistències, ha estat una de les claus que més ha marcat el projecte.

Pel disseny de l'estructura s'aprofita la modulació que dóna la repetició d'un mòdul de 40 m^2 per plantejar una estructura prefabricada de formigó pretesat a base de pilars apantallats i pòrtics de 'grans' llums. Els sostres són de plaques alveolars de formigó prefabricat.

Les façanes dels habitatges estan construïdes a base de peces prefabricades de formigó armat de color blanc i les de les zones de circulació són de planxa nervada d'alumini. El sistema industrialitzat s'acaba portant fins a la repetició de les obertures, fins a l'estructura de la coberta i fins al sistema de coberta mateix.

En el disseny dels mòduls de les tipologies d'habitatges s'ha valorat sobretot:
- La consideració de les terrasses com un espai més de l'habitatge, al voltant de la qual pivoten la sala i l'habitació.
- Els banys, els safareigs i les cuines s'han considerat com una unitat fixa i són iguals en tots els habitatges, cosa que representa un considerable estalvi (modulació).
- Els estenedors es tracten com a patis de ventilació que permeten la circulació d'aire i faciliten l'assecament de la roba i la ventilació creuada. Alhora actuen com a filtre entre l'habitatge i el passadís-galeria.
- La concentració dels espais de serveis de l'habitatge permet un màxim aprofitament de l'espai en una gran sala-cuina.

OBRA FINALISTA

MOWGLI'S HOUSE

UBICACIÓ
Colom, 44. Porqueres

AUTORS
Ricard Turon, arquitecte

PROMOTOR
Xavier Duch i Marta Planas

COL·LABORADORS
Raúl López, arquitecte tècnic

FOTÒGRAF
Ricard Turon

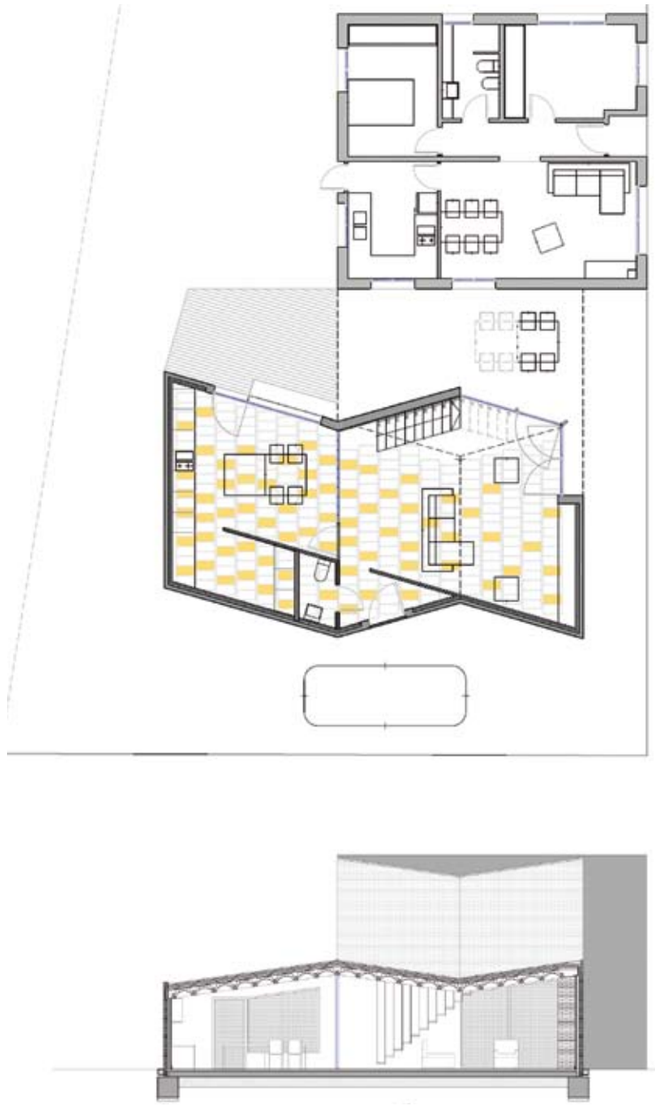

PLANTA I SECCIÓ

Ampliar la casa de l'àvia perquè hi pugui viure la família de la filla... ocupant la part oest de la parcel·la. *Juntos pero no revueltos.*

Un porxo uneix la planta pis de l'ampliació amb l'habitatge actual i conforma un habitatge. L'àvia es queda la planta baixa, a peu de jardí. L'ampliació és un espai obert i zigzaguejant; el sostre, també de diferents pendents, es construeix amb revoltons ceràmics aleatòriament pintats i vistos per aconseguir un ambient obert i càlid directament extret de l'execució de l'estructura. Un paviment de peces de formigó s'estén per la totalitat de la intervenció, des del carrer d'accés fins al porxo.

Uneix la planta baixa amb el pis una escala lleugera de planxa d'acer plegada que puja "de puntetes", gairebé sense tocar la paret i penjant-se del sostre en pocs punts. Un espai ampli diàfan i obert a la bona orientació i completament opac a nord. Un gran porxo comunica els dos habitatges i actua com a terrassa a l'ombra.

JURAT DE LA CULTURA

PRESENTACIÓ

Els Premis d'Arquitectura de les Comarques de Girona es van crear l'any 1997 amb la voluntat de valorar i divulgar l'arquitectura produïda dins l'àmbit territorial de la Demarcació de Girona. Aquesta tasca divulgadora, a la vegada, vol propiciar el debat arquitectònic necessari en una societat plural i participativa com la nostra. Premiant la bona arquitectura, es reconeix l'esforç dels agents que participen en el procés edificatòri (tècnics, constructors, promotors,...) confiant en que aquestes accions derivin en un major interès i cura per l'Arquitectura.

Una constant en el decurs d'aquests Premis, ha estat la voluntat de què el Jurat sigui format per arquitectes, de reconegut prestigi, procedents de diferents àmbits geogràfics. Entre els membres sempre en forma part un professional vinculat amb la part teòrica de l'arquitectura, un altre que ja sigui per implicació personal o professional, estigui relacionat amb Girona i d'altres de fora de Catalunya.

Però en aquesta nova edició, també volem continuar incidint en la idea de l'arquitectura com a activitat cultural d'interès general i públic. A tal efecte, s'ha creat el **Premi del Jurat de la Cultura**, amb la col·laboració de diverses persones vinculades d'una manera directa amb aquest món. A través d'una reflexió sobre les obres presentades als Premis d'Arquitectura de les comarques de Girona, veurem l'estat de salut de la nostra arquitectura.

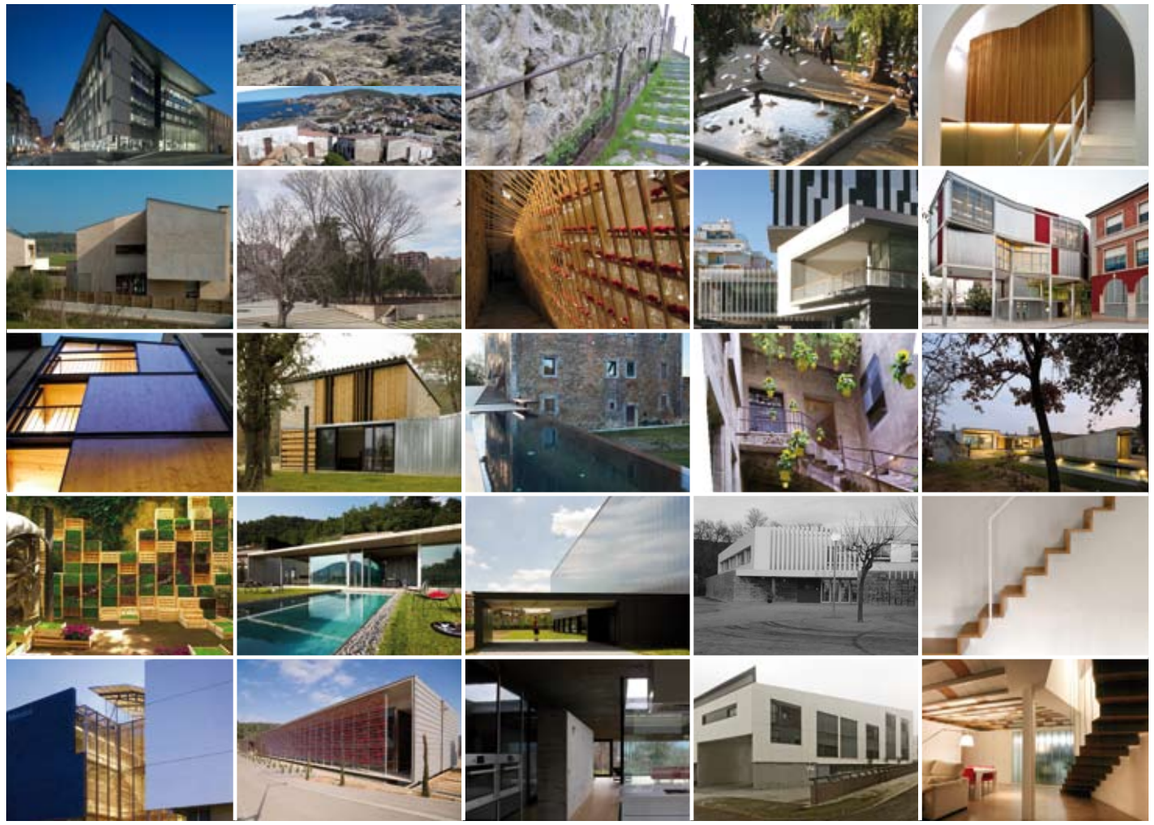

EL JURAT

JOSEP M TRULLEN
Director del Museu d'Art de Girona

IOLANDA PINEDA
Alcaldessa de Salt

F. XAVIER PUIG I OLIVERAS
Director del Parc Natural de la Zona Volcànica de la Garrotxa

SÍLVIA ALEMANY
Directora del Museu d'Història de Sant Feliu de Guíxols

ASSUMPCIÓ HOSTA
Directora del Patronat Call de Girona

DR. ORIOL PONSATÍ-MURLÀ
Professor d'Estètica de l'Escola Politècnica Superior de la UdG

JOSEP MARIA JOAN ROSA
Museu del Joguet de Catalunya. Figueres

JOAQUIM VELAYOS SOLÉ
Director de l'Escola Politècnica Superior de la UdG

DANIEL GIRALT-MIRACLE
Crític i historiador de l'art

JAUME SANTALÓ
Cap del Departament de Cultura i Patrimoni. Ajuntament de Roses

ROSARIO FONTOVA
Periodista

RICARD PLANAS
Director de la Revista Bonart

ANTONI BAULIDA
Director dels SSTT de Cultura. Girona

JUNTA DE GIRONA
Col·legi de Periodistes de Catalunya

JORDI XARGAYÓ
Director del Diari de Girona

JORDI FALGÀS
Director de la Fundació Rafael Masó. Girona

CUCA MASCORT
Directora de Top Girona

JOSEP MARIA TORNER I MALÉ
Director de la Fundació Casa de Cultura de Girona

MIQUEL RIERA
Director d'El Punt

BERTA MASPOCH
Directora del bisetmanari de l'Alt Empordà Hora Nova

ISABEL JUANOLA
Periodista

LLUÍS SACREST
Alcalde d'Olot

PREMI JURAT DE LA CULTURA (EX-AEQUO): PROJECTE DE RESTAURACIÓ DEL PARATGE DE TUDELA-CULIP (CLUB MED) AL PARC NATURAL DE CAP DE CREUS

"Un model exemplar de restauració del meravellós patrimoni natural de Catalunya."

JOSEP M TRULLEN
Director del Museu d'Art de Girona

"Perquè es tracta d'una intervenció de restauració d'un paratge idíl·lic d'un parc natural. On hi havia unes construccions (bungalows) dels anys seixanta fetes amb no sabem quins permisos ara s'ha recuperat l'estat natural. A més, s'ha fet aprofitant els seus elements constructius per a utilitzar-los i fer pedagogia del procés natural d'aquesta part tant emblemàtica del Cap de Creus. Aquesta obra demostra que les malifetes d'un temps enrere tenen un cost elevat per a les futures generacions.
"*Perquè aquest projecte ens ha permès recuperar d'una forma definitiva per a les futures generacions una part del nostre territori més preuat que s'havia privatitzat. Aquest projecte posa el territori de nou al lloc d'on mai hauria d'haver sortit.*"

IOLANDA PINEDA
Alcaldessa de Salt

"Magnífica i exemplar intervenció de retorn a l'essencial. Els discrets elements contemporanis, testimonis també de la història recent, combinen amb la recuperació de tota la força i la personalitat sensorial pròpia d'aquest únic i singular indret del nostre patrimoni natural."

F. XAVIER PUIG I OLIVERAS
Director del Parc Natural de la Zona Volcànica de la Garrotxa

"L'obra actua amb un plantejament curós i delicat per a alliberar i fer aflorar les característiques paisatgístiques, geològiques i mítiques d'un paratge que demana solitud i silenci, com és el Parc Natural del Cap de Creus. Un exemple valent i poc corrent de la petja humanitzadora, en aquest cas positivament humanitzadora, de la natura."

SÍLVIA ALEMANY
Directora del Museu d'Història de Sant Feliu de Guíxols

"Massa sovint relacionem l'arquitectura, de manera unívoca, amb la construcció. I és innegable que la immensa majoria dels projectes arquitectònics impliquen, en major o menor mesura, un procés de construcció, el sorgiment de quelcom que no existia o la reconversió de quelcom ja prèviament existent (restauració).
Són poques les ocasions en què l'arquitecte és cridat a destruir i no a construir. I això no obstant, si tenim present que l'arquitectura té a veure, sobretot, amb la projecció d'espais que satisfacin les necessitats dels qui els han d'habitar, aleshores és clar que, més sovint i tot del que succeeix, l'arquitecte hauria d'estar cridat a crear per destruir, o desconstruir. És clarament el cas del projecte de restauració del paratge de Tudela-Culip (Club-Med) del Parc Natural del Cap de Creus. D'aquest projecte en valorem, sobretot, la transversalitat i la multiplicitat de tècnics i professionals que hi han hagut de participar per portar-lo a bon terme: cartògrafs, biòlegs, geògrafs, jardiners, serrallers, topòlegs, ambientòlegs, enginyers agrònoms, mestres d'obres, guardes forestals i, fins i tot, juristes (que han permès establir les bases jurídiques que han desembocat en l'ordre de desconstrucció del Club-Med). A més, naturalment, d'arquitectes. Aquesta transversalitat garanteix que el resultat final del projecte acabi satisfent plenament les exigències que el nou espai ha de complir: en aquest cas, restituir la fesomia original d'un paratge únic i posar-lo a plena i respectuosa disposició dels visitants."

DR. ORIOL PONSATÍ-MURLÀ
Professor d'Estètica de l'Escola Politècnica Superior de la UdG

"Per fer-nos veure que és possible esmenar errors i retornar a la natura la seva harmonia, tot i que tinc dubtes sobre la construcció del mirador."

ASSUMPCIÓ HOSTA
Directora del Patronat Call de Girona

PREMI JURAT DE LA CULTURA (EX-AEQUO): EL PARC DE LES AIGÜES I LA URBANITZACIÓ D'UN NOU BARRI A FIGUERES, LES HORTES DE VILABERTRAN

"Em sembla que aquesta obra compleix amb la idea de l'arquitectura com a activitat cultural i lúdica."

JOSEP MARIA JOAN ROSA
Museu del Joguet de Catalunya. Figueres

"Al Parc de les Aigües trobem l'equilibri, l'austeritat i la innovació indispensables en tota obra arquitectònica, i cal valorar que està adreçada a la utilització i el gaudi d'un gran nombre d'usuaris."

JOAQUIM VELAYOS SOLÉ
Director de l'Escola Politècnica Superior de la UdG

"Pel respecte que el projecte té cap a la preexistència tot denotant una concepció àmplia del que és patrimoni cultural més enllà de les grans obres arquitectòniques o monumentals. Per la personalitat i l'amabilitat cap a l'usuari que, des del primer dia i gràcies a aquesta valoració de la preexistència, té el parc com a espai públic i de ciutadania."

JAUME SANTALÓ
Cap del Departament de Cultura i Patrimoni. Ajuntament de Roses

"El considero un projecte intel·ligent, elegant i respectuós amb el medi ambient i el seu entorn."

DANIEL GIRALT-MIRACLE
Crític i historiador de l'art

Vot ex-aequo

"És molt interessant la preservació, amb llenguatge contemporani, d'una antiga zona d'horts al centre del casc urbà de Figueres. El diàleg entre allò urbà i allò rural ofereix un resultat no agressiu, de transició entre l'asfalt i el camp, que posa en valor les qualitats del paisatge sense ruptures visibles. El manteniment dels recs i les basses, agradables corrents d'aigua habituals dels horts, és un autèntic encert.

La cabanya constitueix un experiment amb èxit de com rehabilitar un edifici secundari, probablement una barraca de pastor o per a estris de conreu, a priori sense valor patrimonial o arquitectònic. La humil cabanya de pedra es converteix en habitatge gràcies a l'ús de materials contemporanis en intel·ligent simbiosi amb els originals. Cobra així interès el catàleg d'arquitectura popular per a usos auxiliars agrícoles habitualment menyspreada o destinada a la destrucció.

En els dos casos s'aprecia una exquisida cura per l'entorn, i no només per la preservació del paisatge original sinó també per contribuir a la seva millora sense caure en la imitació, la nostàlgia o el pastitx.

Quant a la resta dels projectes, tant públics com privats, posen de manifest la bona salut que manté l'arquitectura recent a Girona, la senya d'identitat de la qual davant els excessos ja coneguts consisteix en una intel·ligent contenció, una atenció esmerada pel lloc on s'efectua i una admirable vocació de servei ciutadà."

ROSARIO FONTOVA
Periodista

"Primer pel simbolisme de la recuperació d'aquest parc dins el context de Figueres com a ciutat verda. llavors, com a hub integrador, com una discontinuïtat interessant que serveix de pulmó a la ciutat i de vertebració de tres zones diferenciades. Llavors, per la selecció dels materials que s'acoblen molt adecuadament amb l'entorn natural que representen.

També per la preservació de tots els elements naturals preexistents tot respectant-los en la pràctica totalitat dels casos i, en d'altres, fins i tot fent-los reeixir de manera evident. També per la cura, sensibilitat i minimaliste-orgànic de la proposta resultant."

RICARD PLANAS
Director de la Revista Bonart

IMPRESSIONS GENERALS

EDIFICI DE SERVEIS ADMINISTRATIUS DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA A L'ILLA DE L'ANTIC HOSPITAL DE STA. CATERINA DE GIRONA

"Aquesta obra, ubicada en l'àmbit urbà, representa un aiguabarreig arquitectònic perfecte, on no es dilueixen sinó que es magnifiquen les construccions que en formen part."

ANTONI BAULIDA
Director dels SSTT de Cultura. Girona

"Per la impecable restauració d'un edifici històric de la ciutat. Per la creació d'un nou espai arquitectònic contemporani, dinàmic i funcional que contrasta per la seva força, la seva forma i els seus materials (bàsicament ferro i vidre) amb l'edifici antic sense treure-li el valor arquitectònic i realçant-ne, en canvi, l'estructura rectangular, bellament sòbria, i la pedra. Per la intervenció urbanística realitzada en una zona de la ciutat, closa en un espai degradat, que ha fet possible transformar, esponjar i recuperar un nou espai/illa a la ciutat. Per haver dotat la ciutat d'un edifici que integra els valors propis de l'arquitectura del segle XXI."

JUNTA DE GIRONA
Col·legi de Periodistes de Catalunya

"Tot i que hi ha treballs molt atractius (m'ha agradat especialment un habitatge unifamiliar a Bescanó), crec que la gran obra de l'any 2010 a les comarques gironines és la seu de la Generalitat de Girona. Em sembla magnífic el resultat de la suma de l'edificació de nova construcció i la restauració del vell hospital. La urbanització de tot el complex és un luxe per a la ciutat de Girona."

JORDI XARGAYÓ
Director del Diari de Girona

BIBLIOTECA DEL CAMPUS UNIVERSITARI DE MONTILIVI. UNIVERSITAT DE GIRONA. GIRONA.

"No hi ha res millor per a la cultura contemporània que una arquitectura sensible al servei de l'estudi, l'ensenyament, la recerca o la preservació del patrimoni natural i històric, com és el cas d'algunes obres seleccionades d'aquest any."

JORDI FALGÀS
Director de la Fundació Rafael Masó. Girona

"Dóna gust veure que la Demarcació de Girona té una arquitectura vanguardista i moderna , en sintonia amb les corrents arquitectòniques del moment."

CUCA MASCORT
Directora de Top Girona

NOU EDIFICI DE LLORET DE MAR "CASA DE LA CULTURA".

"La manera en què que s'ha resolt un nou espai per a la cultura, tot buscant viure-la col·lectivament i no només de manera individual o digital, em fa inclinar per la nova Casa de la Cultura de Lloret, projectada per l'arquitecte Daniel Àngel Mòdol Deltell. També cal de destacar que en aquests moments de dificultats econòmiques, el fet que es destini pressupost municipal a un espai cultural i s'hi inverteixi ha de merèixer el reconeixement de tots els que ens movem en l'àmbit cultural."

JOSEP MARIA TORNER I MALÉ
Director de la Fundació Casa de Cultura de Girona

IMPRESSIONS GENERALS

CEIP ANNEXA - JOAN PUIGVERT DE GIRONA

"Per la manera en què s'ha relligat l'edifici vell amb les obres noves."

MIQUEL RIERA
Director d'El Punt

MUR-HORT. TEMPS DE FLORS 2010. GIRONA

"De tots els projectes presentats és el que m'ha cridat més l'atenció. Malgrat que no vol dir que sigui el millor, a mi és el que m'ha transmès més coses. Per l'originalitat del concepte –juga amb flors i caixes de fusta– i perquè el muntatge és simple però molt efectiu."

BERTA MASPOCH
Directora del bisetmanari de l'Alt Empordà Hora Nova

CENTRE D'EMPRESES GIROEMPRÈN. PARC CIENTÍFIC I TECNOLÒGIC DE LA UNIVERSITAT DE GIRONA. GIRONA

"Per l'estètica i la funcionalitat de l'edifici; és pràctic, modern, amb molta llum... Combina la bellesa amb les necessitats actuals."

ISABEL JUANOLA
Periodista

37 HABITATGES DOTACIONALS DE LLOGUER I 2 LOCALS AL SECTOR SUD-OEST DE LES PRESES.

"El conjunt de les obres seleccionades accentua la tendència dels darrers anys de centrar les grans intervencions en l'àmbit públic i en l'atenció al detall i la rehabilitació. Poques alegries formals, gestos moderats i una evident heterodòxia que, malgrat tot, han donat lloc a propostes reeixides i exemplars.

En la convocatòria d'enguany hi ha alguna vivenda particular i determinades intervencions públiques que mereixen una altíssima consideració. Ens agradaria, però, fer esment del projecte "37 habitatges dotacionals i 2 locals al sector sud-oest de Les Preses" per la suma de diversos aspectes com la recerca de comunicació amb l'espai públic, l'utilització hàbil i expressiva de l'estructura modular, l'economització de recursos i, molt especialment, la relació delicada i respectuosa amb l'entorn. La suma d'aquestes característiques li donen un valor afegit que enriqueix l'estricta valoració objectual."

LLUÍS SACREST
Alcalde d'Olot

CRÈDITS

JUNTA DE GOVERN
DEGÀ
Lluís-Xavier Comerón i Graupera

PRESIDENTS DE LES DEMARCACIONS
BARCELONA
Antoni Casamor i Maldonado
GIRONA
Frederic Cabré i Segarra
TARRAGONA
Josep Llop i Tous
LLEIDA
Montserrat Giné i Macià
EBRE
Joan Josep Curto i Reverté

SECRETÀRIA
M. Assumpció Puig i Hors

TRESORER
Jordi Bergadà i Masquef

VOCALS
Fernando Marzá Pérez
Enric Mir i Teixidor
Cecília Obiol Cordón
Manuel Ruisanchez i Capelastegui

JUNTA DIRECTIVA DE GIRONA
Frederic Cabré i Segarra
Jordi Ortega i Batlle
Raquel Serrat i Rodeja
Carme Tarrenchs i Puig
Joan Falgueras i Font
Marc Riera i Guix
Mar Pèlach i Paniker
Esteve Corominas i Noguera

EDITA
Demarcació de Girona
Col·legi d'Arquitectes de Catalunya (COAC)

COORDINACIÓ I CORRECCIONS
Departament d'Activitats Culturals
de la Demarcació de Girona

DISSENY GRÀFIC
Bachs Estudi Gràfic

FOTOGRAFIES
© Els seus autors

TEXTOS
© Els seus autors

CORRECCIÓ
Pere Ferrés Gurt | PFG Traduccions

© D'aquesta edició
Demarcació de Girona del COAC
Plaça de la Catedral 8. 17004 Girona
Tel. 972.41.27.27 / www.coac.net/girona

AGRAÏMENTS
A totes les persones que han fet
possible aquest catàleg

ORGANITZA

Col·legi d'Arquitectes de Catalunya Demarcació de Girona
Diputació de Girona 221 municipis
"la Caixa"

PATROCINA

manusa Door systems
bonart
EL PUNT
metàl·lics cabratosa
Diari de Girona
LAMP LIGHTING

COL·LABORA

CABER www.caberferreteria.com
bulthaup Lb leopold bautista, sl
b.d girona
CAVA LLOPART
FRIT RAVICH